

[Sri B. Parameswaran] [10th February 1955]

institution whose foundation-stone was laid by Mahatma Gandhi, which was sponsored and is being supported by several philanthropic gentlemen and which bears the name of a revered social reformer Thakkar Baba, is maintained intact. The Government will do their best to see that a proper atmosphere is created for the early resumption of the normal activities of the institution."

12-40 P.m. * SRI M. KALYANASUNDARAM :—" On a point of clarification, Sir. May I know from the Hon. Minister what has happened to the students? They have already been expelled. They are strangers to the City. Are they staying somewhere? Are they given some protection? That is what I want to know."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The matter is being looked into by the Director of Harijan Welfare."

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER :—" I have to announce to the House that I have received a message, dated the 8th February 1955, from the Hon. Chairman, Madras Legislative Council, transmitting a copy of the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 1 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 8th February 1955 without any amendment."

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION) BILL, 1954—*cont.*

MR. SPEAKER :—" We shall now take up the consideration of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution), Bill, 1954, clause by clause. We shall take up the Preamble and clauses 1 and 2 at the end."

Clause 3.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That clause 3 do stand part of the Bill.'

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendments which stand in my name—

'In line 4, omit the words " or alteration ".

In lines 5 and 6, omit the brackets and words " (including the installation by them of a pumping set) ".

In line 4, after the word " construction ", insert the word " or ".

Omit the words " whether after the commencement of this Act or . . . 1947 '.

10th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

After the clause and before the E planations, insert the following proviso :—

“ Provided that such betterment contribution could be levied on a landholder only if he owns more than ten acres of land including lands held by him in any other part of the State not subject to any other betterment levy.” 2

Add at the end of the clause, the following proviso :—

“ Provided that no irrigation cess is levied under any other Act.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second all the amendments moved by my hon. Friend Sri Kalyanasundaram.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ For the words, figures and letters “ is benefited by the construction, expansion or alteration . . . than the 1st January 1947 ”, substitute the words, figures and letters “ is benefited by the construction, expansion or alteration by the Government—whether after the commencement of this Act or at any time before such commencement, but not earlier than the 1st January 1947—of any work (including the installation by them of pumping set) the cost of which construction, expansion or alteration exceeds twenty-five thousand rupees ”. ’ ”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ In line 6, for the words “ twenty-five thousand rupees ”, substitute the words “ two lakhs of rupees ”.

After the Explanations, insert the following Exemption :—

“ Exemption.—Nothing in this Act will apply to—

- (1) the territory to which the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930) extends;
- (2) small landholders up to a holding of ten standard acres.”

For the existing Explanation I, substitute the following :—

“ Explanation I.—A land shall be deemed to be benefited when the benefit is enjoyed by the person or persons interested in such land.” ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second all the amendments moved by my hon. Friend Sri Narayanan Nambiar.”

[10th February 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ For the words “ twenty-five thousand rupees ”, substitute the words “ one crore of rupees ”.

Add the following at the end of the clause :—

Provided that the landholder holds more than 20 acres.

Omit *Explanation I.* ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ For the words “ twenty-five thousand rupees ”, substitute the words “ five lakhs of rupees ”.

After the clause and before the *Explanations*, insert the following proviso :—

“ Provided that no landholder whose aggregate possession of lands do not exceed ten standard acres shall be liable to pay any levy under this Act.” ’

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI C. KANDASAMY :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ In lines 6 and 7, for the words “ twenty-five thousand rupees ”, substitute the words “ one lakh of rupees ”.

Omit *Explanation I.*

In line 3, for the words “ of any land ”, substitute the words “ owning more than ten standard acres of land ”. ’

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ After the clause and before the *Explanations*, insert the following proviso :—

“ Provided that a landholder who possesses fifteen acres of land and from whom contribution under this Act is collected shall be exempted from payment of water cess.”

After the clause and before the *Explanations*, insert the following proviso :—

“ Provided that the Government shall not levy a betterment contribution from a landholder who owns less than five acres of land.” ’

10th February 1955]

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“ I second the amendments, Sir.

“ I move the following amendment which stands in my name :—

‘ For the words “ whether after the . . . 1st January 1947 ”, substitute the words “ after 1st January 1947 ”. ’ ”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :— 12-50
p.m.

‘ After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that this section will not be applicable to landholders owning land to the extent of 25 acres of nanja lands or cultivators cultivating the land to the extent of 25 acres.” ’ ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI K. T. RAJU :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that such land does not come under the provisions of the Bhavani Reservoir Irrigation Cess (Amendment) Act, 1952.” ’ ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI R. KRISHNAN :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that this section will not be applicable to landholders owning land to the extent of 50 acres of nanja lands or cultivators cultivating the land to the extent of 50 acres.” ’ ”

SRI K. T. RAJU :—“ I second the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Clause 3 as well as the amendments moved by the hon. Members are now before the House for discussion.”

* SRI C. KANDASAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது ஷரத்துக்கு நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களெல்லாம் மிக மிக நியாயமானவை. ஆகவே, அவற்றின் தன்மையைப் பற்றி அரசாங்கம் சிந்தித்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri C. Kandasamy] [10th February 1955]

“பத்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் வரி போடவேண்டும் அதற்கு உட்பட்ட அளவுக்கு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி போடக்கூடாது என்ற வகையில் நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது, ‘நிலமுடையவர்களெல்லோரும்’ என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக ‘பத்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்’ என்ற வகையில் என் திருத்தம் இருக்கிறது. இது மிக மிக முக்கியமான திருத்தமாகும். இந்த மசோதாவின்மீது நடந்த பொது விவாதத்தின் போதே நான் இதைப்பற்றி எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன்.

“இதை நாங்கள் ஏன் வற்புறுத்துகிறோம்? என்று கேட்டால், சர்க்காருடைய வரிவிதிப்புக் கொள்கை சரியில்லை என்பதற்காகத்தான். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு வருமானம் உடையவர்களுக்கு வரி விதிக்கக்கூடாது என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். அதுதான் நியாயம்.

“ஒரு விவசாயி எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான், அந்த நிலத்திலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது, அந்த வருமானம் அவனுடைய குடும்பத்திற்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடியது என்ற பிரச்சனைகளை யெல்லாம் கணக்கில் கொள்ளாமல் எல்லா நிலங்களுக்கும் வரி போடுவது என்று சொல்லக்கூடியது அநீதியாகும் என்று நான் முன்பே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொண்டால்தான் அப்பகுதியிலுள்ள சாதாரண விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் காப்பாற்றப்பட முடியும். அப்படிப்பட்டதால் அரசாங்கம் இன்னொரு முறையில் லாபம் அடைகிறது. இந்த நாட்டில் 100-க்கு 85 வீதமுள்ள விவசாயிகள், சபீட்சமாக வாழ்ந்தால்தான், அவர்களுக்கு ஏதாவது வருமானம் வந்தால்தான் அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கான நல்ல சூழ்நிலை இருக்குமென்பதை மனதில்கொண்டு இந்த ஷரத்திற்குக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அது தான் நியாயம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி நன்றாக சிந்தனைசெய்து பார்க்கவேண்டும். சம்பிரதாயத்திற்காக நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சர்க்கார் கருதாமல் இதை ஆம்நீது சிந்தனைசெய்து முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

“ஒரு திட்டத்திற்கு ரூ. 25,000-க்கு மேல் செலவானால் அப்பொழுது அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதைப் பற்றி பொது விவாதத்தின்போது நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எந்த ஒரு சிறிய திட்டத்திற்கும் கூட இன்ஜினீர்களை என்டிமேட் போடவேண்டுமென்று கேட்டால் சர்வசாதாரணமாக 25,000 ரூபாய் ஆகும் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். ஒரு சிறிய வடிகால், 100 அல்லது 150 ஏக்கராவுக்கு வடியக் கூடிய வாய்க்கால், மதகு கட்டினாலும்கூட, சர்வசாதாரணமாக 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும். சர்க்கார் செய்துகொடுக்கவேண்டிய சிறிய மராமத்து வேலைக்குக்கூட 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும் என்று சொல்லி அபிவிருத்தி வரி விதித்தால் அதைப்பற்றி ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஒரு பெரிய தொகை என்று யாரும் நினைத்துவிட வேண்டாம். ஒரு மதகு கட்டுவதற்குக்கூட கால்வாய் வெட்டுவதற்கும்கூட அந்தத் தொகை வேண்டியிருக்கும். இன்னும் சில இடங்களில் கிணறுகள் தோண்டவேண்டுமானால், அதுவும் பூமியில் பாரை இருந்துவிட்டால், 25,000 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கும். சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும், பாசன வடிகால் வசதிகளையும் சர்க்கார் சாதாரணமாக செய்து கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டியிருக்க, அதற்கெல்லாம் அபிவிருத்தி வரி வாங்குவது என்றால் விவசாயிகளால் அந்தப் பளுவைத் தாங்கமுடியாது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதியைச் செய்துகொடுக்கவேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. அதற்கெல்லாம் வரி என்றால், சர்க்காருடைய இந்தக் கொள்கை இந்த நாட்டு மக்களை எப்படிப்பட்ட ஒரு கஷ்டமான நிலைமைக்குக் கொண்டுபோய்விடும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யக்கூடிய திட்டங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதிக்க வேண்டுமென்று இருப்பதற்குப் பதிலாக குறைந்தபட்சம் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு அதிகமானால்தான் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று கோரும் எங்க

10th February 1955] [Sri C. Kandasamy]

ளுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்பதுகூட போதாது என்று நினைக்கக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி நினைப்பது நியாயமும்கூட. இருந்தபோதிலும் குறைந்தபட்சம் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குள் செலவாகக்கூடிய திட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். 'மைனர் இரிகேஷன்' திட்டங்களுக்கு எந்தவிதமான வரியும் விதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது. மேஜர் இரிகேஷன் திட்டங்களுக்கு ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் செலவு செய்தால் வரி விதிப்பது பற்றி யோசனை செய்து ஷரத்தைத் திருத்திக்கொள்ளலாம்.

“ லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடிய முறையில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் நிறைவேற்றும்போது ஜனங்களுடைய மனோபாவத்தையும் அவர்கள் இன்றையதினம் எந்த நிலைமையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மசோதாவை சர்க்கார் சபையில் நிறைவேற்றினாலும்கூட, அதிகாரிகள் வரி வசூல் செய்யப்போகும்போது விவசாயப் பெருமக்கள் கொந்தளித்து எழுவார்கள், ஆத்திரப்படுவார்கள். வாய்க்கால் வெட்டுவதற்கும், குளத்தை மராமத்து செய்வதற்கும்கூட வரி வசூல் செய்யக்கூடிய ஒரு மோசமான நிலைமைக்கு இந்த அரசாங்கம் வந்துவிட்டதே என்று மக்கள் குறைகூறுவார்கள் என்பதை கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 25,000 ரூபாய் என்று சொல்லக்கூடிய ஷரத்தை நிச்சயம் மாற்றியாகவேண்டும். 25,000 ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு லட்ச ரூபாய் என்று உயர்த்தவேண்டுமென்ற என் திருத்தத்தை மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமைவகித்தார்.)

“ இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது ஷரத்தில் 1-வது விளக்கம் கூறுவதாவது :—

‘ Explanation I.—A land shall be deemed to be benefited notwithstanding 12-55
that the benefit is not enjoyed provided such non-enjoyment is due solely to p.m.
action or inaction on the part of the person or persons interested in such land.’

அது சரியானது அல்ல. மத்தியதர ஏழை விவசாயிகளுடைய நிலைமையை நாம் கவனிக்கவேண்டும். நேற்றையதினம் நான் பேசும்போதும், மற்ற நாம் சில அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். செலக்ட் கமிட்டி விசாரணை நடத்தியபோதும் இதுவிஷயம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தபட்சம் 500 ரூபாய் மராமத்துச் செலவு ஆகும். கரூ முரபான புஞ்சை நிலத்தைப் பண்படுத்தி நஞ்சை நிலமாக்குவதற்கு அவ்வளவு தொகை ஆகுமென்ற நிலைமை இருக்கும்போது, அதைச் செய்வதற்கு சாதாரண விவசாயிகளால் முடியாது. கடன்பட்டாகவேண்டும். ஏதோ கடன் வாங்கி நிலத்தைப் பண்படுத்தவேண்டுமென்றாலும் தண்ணீர் வந்துவிட்ட உடனே அதை உபயோகிக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருக்கிறது. நிலத்தைத் தரிசாகப் போடவேண்டுமென்று அடம் பிடிக்கக் கூடியவர்கள் யாரும் இந்த நாட்டில் இருக்கமுடியாது. தன் சக்திக் கேற்றபடி நிலத்தைப் பண்படுத்தி தன்னுடைய ரத்த வியர்வையை நிலத்தில்தான் சிந்தி உழைக்க விவசாயிகள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு யாரும் சும்மா இருக்கமாட்டார்கள். ஒரு வேளை நிலப் பிரபுக்கள் அம்மாதிரி இருக்கலாம். ஆனால், சாதாரண விவசாயி சும்மா இருக்கமாட்டான். நடைமுறையிலே ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கடன் வாங்க வசதியில்லாமல், முதல் போட்டு புஞ்சையை நஞ்சை யாக்குவதற்கு வசதி இல்லாது, நிலத்தைப் பண்படுத்த துடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘எழையாய் இருப்பது உங்களுடைய குற்றம்’ என்று சொல்லி அவர்கள் மீது வரி போடுவது எந்த நீதிக்கும் அடுக்காது. ஆகவே, இந்த விளக்கம் சரியானது அல்ல. இரண்டு வருஷம் கழித்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது ஐந்தாறு மாதம் கழித்து எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதற்காக தண்ட வரி கட்டவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கோருவது நியாயமல்ல. இது நியாயத்திற்குப் பொருந்தாத விஷயம். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய

[Sri C. Kandasamy] [10th February 1955]

விவசாயிகளின் நிலைமையைப்பற்றி சொல்லத் தேவையில்லை. விலைவாசி வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் விவசாயி திடீரென்று நினைத்த மாத்திரம் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து நிலத்தைப் பண்படுத்தி விடமுடியாது. கடன் வாங்குவதற்குச் சில காலம் ஆகலாம். தானே மண்வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு கொஞ்சங்கொஞ்சமாக அவனுடைய நிலத்தைப் பண்படுத்த ஒரு வருஷம் இரண்டும் வருஷம் ஆகலாம். பணம் செலவழிக்க அவனால் முடியாவிட்டால் நிலத்தைச் சீர்திருத்தவும், பண்படுத்தவும் சில காலம் பிடிக்கலாம். ஆகவே, இந்த ஷரத்தின் முதலாவது விளக்கம் பொருத்தமானது அல்ல. பகுத்தறிவோடு யோசனை செய்து பார்த்தால் தண்ணீர் வரும்போது விவசாயி நிலத்தைத் தயாராய் வைத்துக்கொண்டு தண்ணீரை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவனவன் சக்திக்கேற்ற முறையில் நிலத்தைப் பண்படுத்திக்கொள்ள அவகாசம் இருக்கவேண்டுமென்பதை நியாயபுத்தியுள்ள யாரும் ஒப்புக் கொண்டாகவேண்டும். ஆகவே, முதலாவது விளக்கத்தை இந்த மசோதாவிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்ற என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

1-02
p.m.

* SRI K. T. RAJU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பாசன திட்டத்தின் கீழ் உள்ள பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்தால் அங்குள்ள ஜனங்கள் அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நான் இதற்கு முன்பு இந்த மசோதாவின் மீது நடந்த பொது விவாதத்தில் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். ஆனால் அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஆதலால் திரும்பவும் அதைப்பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தண்ணீர் வரி 9 ரூபாய் இருந்தது இப்போது 20 ரூபாயாக அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டது. மேற்கோண்டு இந்த அபிவிருத்தி வரியை லோயர் பவானி திட்டத்தின் கீழ் இருக்கும் நிலங்களின் மீது சுமத்துவது என்பது மிகவும் மோசமான நிலையையே தான் ஏற்படுத்தும். இதனால் ஏழைக் குடியானவர்கள் வரியை கொடுக்க முடியாத நிலைமையே ஏற்படும். இந்த முன்றாவது கிளாசில் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எந்த புஞ்சை பிரதேசம் ஆனாலும் நஞ்சை பிரதேசம் ஆனாலும் குறிப்பிட்ட தண்ணீர்தான் கொடுக்க முடியும். குறிப்பிட்ட காலத்தில்தான் தண்ணீர் வசதியும் கிடைக்கும். அப்படி இருந்தும் அங்கு தண்ணீர் வரி 2½ மடங்காக்கப்பட்டது. கீழ் பவானி பிரதேச மக்கள்மேல் தண்ணீர் வரி அதிகமாக்கி அதையே கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து மேலும் அபிவிருத்தி வரியை அவர்கள் மீது சுமத்துவது அநியாயம் ஆனது, அக்கிரமமானது. இம்மசோதா சட்டமாக்குவதற்கு முன் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தங்களை கவனிக்காமல் மேலும் அபிவிருத்தி வரியை அவர்கள் மீது சுமத்துவது அநியாயம், அக்கிரமம். இம்மசோதா சட்டமாக்குவதற்குமுன் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 1947-லிருந்து 1952-ம் வருஷம் வரையிலும், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் மழை இல்லாத காரணத்தால் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. எல்லோருக்கும் தெரியும். சமீபத்தில்தான் மழை பெய்தது. பஞ்சம் ஏற்பட்ட காரணத்தால் பல இடங்களில் பஞ்ச நிவாரண வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதை முன்னிட்டு சர்க்கார் பலயிடங்களில் மைனர் இரிகேஷன் வேலைகளை ஆரம்பித்து பலருக்கு வேலை கொடுத்தார்கள். சில திட்டங்களுக்கு ரூ 25,000-க்குமேல் செலவழிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் அபிவிருத்தி வரி மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டால், பஞ்ச நிவாரணத்திற்கென்று செய்யப்பட்ட மைனர் இரிகேஷன் வேலைகளுக்குக் கூட வரி விதிக்கவேண்டி ஏற்படும். 1947-ம் வருஷத்திற்கு பிறகு சர்க்கார் ரூ. 25,000-த்திற்கு மேல் செலவழித்திருந்தால் அந்த பிரதேசத்தில் உள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து வரி கேட்பது நியாயம் அல்ல.

10th February 1955] [Sri K. T. Raju]

“ஆகவே கனம் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொது இந்த சபையின்முன் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக இந்த மசோதா எழை நடுத்தர விவசாயிகளை பாதிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது என்று பலமுறை ஆணித்தரமாக எனக்கு முன்பு பேசியிருக்கிறார்கள். 25,000 ரூபாய்க்கு மேல் அபிவிருத்திக்காக செலவழிக்கப்பட்டு இடங்களில் விவசாயிகள் இந்த அபிவிருத்தியால் பாதிக்கப்படுவார் என்று நான் நிச்சயமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலைமை மிகவும் சீர்க்கெட்டு இருக்கும் தற்கால நிலையில் இந்த அபிவிருத்தி வரியை வசூலிப்பது அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் கஷ்டத்தை கொடுப்பதாகும். இது நியாயம் அல்ல. அவர்கள் ஏற்கெனவே 5, 6 வருஷங்களாக மழையில்லாத காரணத்தினால்கடன்பட்டு அந்தக் கடினத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது அவர்களிடமிருந்து இந்த அபிவிருத்தி வரியை வசூலித்தால் அவர்கள் நிச்சயமாக பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆதலால் சர்க்கார் இவ்விஷயத்தை கவனிக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக ஒரு குறிப்பிட்டவிடத்தில் சர்க்கார் 25,000 ரூபாய் செலவழிக்கலாம். அதனால் அங்குள்ள 100 ஏக்கர் நிலங்களுக்குத்தான் நீர்ப்பாசன வசதி கிடைத்ததாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு ஏக்கர் அபிவிருத்திற்கு 300 ரூபாய் செலவாகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் 30,000 ரூபாய் விவசாயிகளிடமிருந்தே வசூலிக்கப்பட்டுவிடும். ஆதலால் எல்லாப் பணத்தையும் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்காமல் சர்க்காரே செலவழிக்கலாம். அதனால் இப்பொழுது இருக்கும் 25,000 ரூபாய் என்பது ஒரு லட்சமாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இம்மாதிரி நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் போடுகிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு திட்டத்திற்கு ரூ. 45,000 எஸ்டிமேட் போடுவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் எல்லா விவசாயிகளும் 20 ஆயிரம் பணம் உதவி கொடுக்க முன் வருவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம் மற்ற மீதி உள்ள 25 ஆயிரம் ரூபாய் மக்கள் செலவழித்திருந்தால் அவர்களுடைய நிலங்களுக்கு சர்க்கார் இந்த அபிவிருத்தி வரி வசூலிக்குமா என்று கேட்கிறேன். ஏனென்றால் எஸ்டிமேட் காஸ்ட் 45 ஆயிரம் ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருந்தால் இந்த மசோதா பிரகாரம் அது 25 ஆயிரத்திற்கு மேல் இருக்கிறது என்று சர்க்கார் சொல்லலாம். இதைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களும் அடுத்தபடியாக எனக்கு முன்பேசிய நண்பரும் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக பழய வாய்க் காலுக்கு பழுது பார்ப்பதற்கு 25 ஆயிரத்திற்கு மேல் இன்றைக்கு மராமத்திலாக்கா செலவழித்திருக்கிறது. அந்த பணத்தை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிப்பது நியாயம் அல்ல.

“அவைகள் சோழ மன்னர்கள் காலத்திலேயே வெட்டப்பட்டவை. இதுவரை அரசாங்கம் அவைகளைப் பழுதுபார்த்ததில்லை. ஆனால் அங்குள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கின வரியோ பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களாகும். இரண்டு வாய்க்கால்களிலும் நிறையத் தண்ணீர் பாயும் காரணமாக வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இப்போது மண் அடிதடி சரியாகத் தண்ணீர் பாய்வதில்லை. மண்ணை எடுத்து மராமத்து செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு நிச்சயமாக ரூ. 25,000 ஆவது செலவாகும். இந்த முறையில் செலவு செய்யும் பணத்திற்காக வரி போடவேண்டும் என்று சொன்னால், அங்குள்ள விவசாயிகளின் நிலைமை என்னவாகும்? பல ஆண்டுகளாக, தண்ணீர்வரி, நிலவரி என்று ஆயிரக்கணக்கில் வரி வசூலித்தபின் அபிவிருத்தி வரி மேலும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், நமது காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தையும், தலைவர்களையும் தூற்றுவார்களே தவிர, போற்ற

1-10
p.m.

[Sri M. Palaniyandi] [10th February 1955]

மாட்டார்கள். எந்தக் காலத்திலேயோ வெட்ப்பட்ட கால்வாய்களின்மூலம் வரும், ஆண்டவன் கொடுத்த தண்ணீருக்கு, இப்பொழுது அபிவிருத்தி வரி போடப்படுகிறது. யாரோ வாய்க்கால் வெட்டுகிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதைத் திரக்கிறார்கள். ஆனால் வரி போடுவது கனம் மந்திரி மாணிக்கவேலு நாயக்கர் என்று பொதுமக்கள் தூற்றுவார்கள். ஆகவே நடுத்தர ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும்பொருட்டு 25 ஏக்கர் வரையிலும் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு அபிவிருத்தி கிடையாது என்றும், ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களுக்குத்தான் அபிவிருத்தி வரி போடப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

*SRI K. R. SAMBANDAM :—“ உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த முன்னுரையுடைய ஷரத்துக்கு கொண்டு வந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு சில விஷயங்களைக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஷரத்தில் சொல்லியிருக்கும் ரூ. 25,000-க்கு பதிலாக அந்தத் தொகையை ரூபாய் ஒரு லட்சமாக மாற்றவேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் மிக மிக அவசியம் என்று தோன்றுகிறது. அப்படியில்லாவிட்டால் எல்லா விவசாயிகளுமே இன்றைக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ரூ. 10,000 அல்லது ரூ. 20,000-ஐ வைத்துக்கொண்டு எந்த விதமான நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும் செய்ய முடியாது. வடிகால் வெட்டுவதற்கே ரூ. 10,000 அல்லது ரூ. 20,000 செலவாகும். அப்படி இருக்கும்போது ஒரு கிராமத்திற்கு புதிதாக பாசன வசதி செய்யவேண்டுமானால் குறைந்த பட்சம் ரூ. 50,000-லிருந்து ரூபாய் ஒரு லட்சமோ அதற்கு மேலேதான் செலவாகும். ஆகவே பெரும் அளவில் செய்யவேண்டிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு ‘அபிவிருத்தி வரி அதிகமாக’ போடப்படுத்தான் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமை வந்தால், ‘உற்பத்தி பெருகவேண்டும், நாம் உழைத்துச் சாப்பிடவேண்டும்’ என்ற எண்ணம் விவசாயிகளிடமிருந்து போய் எது எப்படிப்போனாலும் போகட்டும் என்ற மனோநிலை வரும். இவ்வளவு வரி கொடுத்துவிட்டு சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை விவசாயிக்குக் கிடையாது. ஏதோ கொஞ்ச நிலமிருந்தாலும், அதை சாகுபடிக்கு லாயக்காகக் கொண்டுவருவதற்கு நிதி தேவைப்படுகிறது. ரொம்ப நாட்களாக திடலாகவும், புஞ்சையாகவுமிருந்த நிலத்தை நஞ்சை சாகுபடிக்கு லாயக்காகக் கொண்டுவருவதற்கு, பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரிப் புஞ்சை நிலங்களை நஞ்சை சாகுபடிக்கு கொண்டு வருவதை, கோவாபரேடிவ் முறையில் சர்க்காரே செய்தாலும் நன்மை ஏற்படும். தற்காலத்திலுள்ள bulldozer முதலிய கருவிகளை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு குறைந்த ரேண்ட் வசூலித்து நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்து கொடுக்கலாம். இந்த மாதிரி நிலங்களை நஞ்சை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்து, அவைகளிலிருந்து ஏதாவது பலனை எதிர் பார்ப்பது என்றால் ஐந்து வருட காலமாவதாகும். ஆகவே, ஐந்து வருடம் கழித்துத்தான் வரி வசூல் செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். வெகு நாட்களாக புஞ்சை, திடலாக யிருந்த நிலத்தை நஞ்சை சாகுபடிக்கு (wet cultivation)க்கு கொண்டுவருவது அவ்வளவு எளிதல்ல. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சி, உழுது பாடுபட வேண்டும். முதலில் இரண்டு அல்லது மூன்று வருடத்திற்கு வருமானத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஐந்து வருடத்திற்குப் பிறகுதான் அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய லாபமோ, நஷ்டமோ தெரிய வரும். அதுவரையிலும் பணம் செலவழித்துக்கொண்டு யிருக்கவேண்டும் ஆகவே அபிவிருத்தி வரி வசூலிப்பது என்ற நிலைமை வரும்போது, இந்த நிலத்தை நல்ல தரத்திற்குக் கொண்டுவருவதில் எவ்வளவு கஷ்டமிருக்கிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக, எங்கு பார்த்தாலும் உணவு பற்றாக்குறை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அபிவிருத்தி வரி கொடுத்தால்தான் பாசனத் திட்டங்கள் மேலும் மேலும் ஏற்படும் என்று சொல்லும்போது, மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக, மின்சார வசதியை

10th February 1955] [Sri K. R. Sambandam]

எடுத்துக்கொள்வோம். இந்த நாட்களிலே, கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு, தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் (private companies) வைத்து நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் கிராமத்திற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க ஒரு கட்டணக் கேட்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு குறைந்த அளவு வட்டியும் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், அநேக மக்கள் குறை கூற இடமில்லை. ஏனென்றால் சர்க்காருக்கு கடனாக கொடுக்கிறார்களே தவிர வரியாக அல்ல. இதனால் உணவு உற்பத்தியும் பெருகுவதற்கும் இட முண்டு. நண்பர் ஸ்ரீ கந்தசாமி சொன்னதைப்போல் ஒரு கிராமத்திற்கு புதிதாகப் பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படுவதைப்பற்றி ஓரளவு ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் நிலத்தின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக ஏற்கனவே பாசன வசதி யிருந்து, அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காக செலவிடப்படும் தொகையுடன் அபிவிருத்தி வரியும் வசூலிப்பதில் நியாயம் இல்லை.

“குறிப்பாக சேலம் பகுதியிலேயிருந்து வரும் காவேரித் தண்ணீரானது பழைய ராஜாக்கள் காலத்திலேயே வெட்டின வாய்க்கால்களின் மூலம், தஞ்சையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு உபயோகப் படுகிறது. தஞ்சையிலுள்ளவர்கள் இதற்காக தண்ணீர் வரி, நிலவரி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சேலம் மக்கள் தங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கும்போது, தண்ணீர்வரி, நிலவரி இவற்றைத் தவிர அபிவிருத்திவரி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அது வரிக்கு மேல் வரி போடுவதுபோல் இருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே பிரெஞ்சு சர்க்கார் உண்பதற்கு வரி, நடப்பதற்கு வரி, எடுத்ததற்கெல்லாம் வரி என்று போட்டதைப்போல் இருக்கிறது. இம்மாதிரி வரிமேல் வரி போட்டுக்கொண்டேபோனால், மக்களிடையே பெரும் எதிர்ப்பு ஏற்படும். ஆதலால் இந்த அபிவிருத்தி வரி போடுவதில் அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். ஒரு வட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு முதலீடு செய்யும் திட்டங்களுக்குத்தான் அபிவிருத்தி வரி போடவேண்டும். தவிர புதிதாக பாசன வசதி எந்த இடங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறதோ அந்தப் பிரதேசத் திற்குத்தான் வரி போடவேண்டும்.

“தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே பல வாய்க்கால்கள் தூர்ந்துபோயிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மராமத்து செய்ய வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. எப்படி சர்க்காருடைய கட்டிடங்களை ஒரு சில வருடங்களுக்குப்பின் புதுப்பிக்கிறார்களோ இதேமாதிரி நீர்ப்பாசன வசதிக்குப் பயன்படக்கூடிய வருடக்காலங்களையும், வாய்க்கால்களையும், மராமத்து செய்து அவைகளை நல்ல முறையில் வைத்திருக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம் வரி போடுவது சரியல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

*SRI K. PARTHASARATHY:—“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஷரத்தைப்பற்றி பேசமுன், அபிவிருத்தி வரி விதிப்பதைப்பற்றி நியாயமான ஆட்சேபினை இருக்கமுடியாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிக்கும் போது எந்தெந்த வேலைகளுக்கு எந்த விதமாக விதிக்கவேண்டும் என்பதை யோசித்து, ஜாக்கிரதையாகச் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

“இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பது மக்கள் அதிகப்படியான வருமானம் அடைகிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல. நீர்பாசன திட்டத்தினால் விவசாயிகளுடைய நீர்பாசன வசதி பெறும் சொத்தின் மதிப்பு அதிகப்படுகிறது. அவ்விதம் அதிகப்படுவது அவர்களுடைய உழைப்பினால் இல்லை, அது சர்க்காருடைய நீர்பாசன வேலைகளினால் ஏற்பட்ட மதிப்பு. அப்படி அபிவிருத்தி வேலை செய்ததால்தான் அவர்களுடைய சொத்து அதிக மதிப்பு அடைந்திருக்கிறது. ஒரு வேளை அந்த நிலங்களை அந்த விவசாயிகள் விற்குல் அதற்கு ஏற்கனவேயுள்ள விலையைக் காட்டிலும் அதிகப்படியாக விலை கிடைக்கும். அதனால் அதில் ஒரு பகுதியைச் சர்க்கார்

[Sri K. Parthasarathy] [10th February 1955]

காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதை வைத்துக்கொண்டு மற்ற பகுதி களுக்கும் செலவு செய்து பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வசதி யாக இருக்கும் மென்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட அபிவிருத்தி வரியை விதிக்கிறார்கள். அதிகப்படியாக கிடைக்கும் மதிப்புத் தொகையின் பகுதியை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது.

“சாதாரணமாக விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தை உயிர் போனாலும் விற்பதற்கு ஒத்துக்கொள்ளமாட்டான். ஆகையினால் நாம் எந்த விதத்தில் அவர்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக சிறு வேலைகளைச் செய்தால் அதாவது ரூ. 25,000 செலவில் வேலைகளைச் செய்தால், நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்துவிடாது. ஒரே ஊரில் உள்ள 50 ஏக்கர் அல்லது 60 ஏக்கர் அல்லது 100 ஏக்கர்களுக்குதான் அதாவது அங்குள்ள சிறு ஆயக்கட்டுகளுக்கு இவ்வளவு குறைந்த தொகையைக் கொண்டு வசதி செய்து கொடுக்கமுடியும். ஆனால் அந்த நிலங்களுக்கு சாதாரணமாக இந்த வரி போடும் அளவில் மதிப்பு உயர்ந்திருக்காது. அப்படிப்பட்ட இடங் களில் விற்பதற்கு விரும்பமாட்டார்கள். வாங்குவதற்கு மனிதர்களும் இருக்கமாட்டார்கள்.

“அங்குள்ள நிலங்களின் மதிப்பும் அவ்வளவாக உயர்ந்திருக்காது. இந்த முறையில் இந்த வேலைகளினால் அங்குள்ள விவசாயிகள் நிலத் தின் வீலை உயர்வு என்ற முறையில் பயனடையவும் முடியாது. அந்த நிலங்களுக்கும் இந்த வரி விதித்தால் அங்குள்ள அதிகாரிகளுடைய வேலையான அதிகமாக இருக்கும்.

“நாலாவது ஷரத்தைப் பார்த்தால் அதில் சிக்கலான முறை வகுக்கப் பட்டிருப்பது தெரியும். அதன்படி ஒரு நிலத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு விரிவான சிக்கன முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய ஆயக்கட்டுகளுக்கு கஷ்டம் வரக்கூடிய அளவில் இப்பொழுது ஷரத்து இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து ரூ. 25,000 செலவு செய்யப்பட்ட வேலைகளுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதிக்கலாம் என்று இருப்பதை ரூ. 25,000-க்கு அதிகமாக உயர்த்து வதற்கு ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று கேட் டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சுரை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

*SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது ரூ. 25,000 என்றிருப்பதை ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று பக்கத்திலுள்ளவர்களும் எதிர்பக்கத்திலிருந்து பேசிய அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் காரணங்கள் காட்டி பேசினார்கள். இவ் விதம் ரூ. 25,000 என்று வைத்திருப்பதனால் சிறு நீர்பாசனங்களும் இதன் கீழ் வரும்படியாக இருக்கிறது. அந்த நிலங்களுக்கும் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கும்படியாக ஏற்படுகிறது. அவைகளையும் இதன் கீழ் கொண்டு வருவது சரியல்ல.

“அடுத்தபடியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ஏற்கெனவே இருக்கும் பல திட்டங்களுக்கு ரூ. 25,000 முதல் 30,000 வரையில் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களை இதில் சேர்க்கப்பட மாட்டாது என்று சொன்னார். அவைகள் எப்பொழுதும்போல் செய்யப்பட வேண்டியவைகள் என்றார்கள். அதற்கு வரி இருக்காது என்றும் சொன்னார். உதாரணமாக சிறிய திட்டத்தின்கீழ் ஏற்கெனவே 500 ஏக்கருக்கு பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலங்களோடு இப்படி செலவு செய்த பிறகு இன்னும் 50 ஏக்கர் நிலம் பலனடைந்தால் இந்த 550 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் அபிவிருத்தி வரி விதிப்பார்களா அல்லது 50 ஏக்கருக்கு மட்டும் வரி விதிப்பார்களா என்று தெரிய வேண்டும். இதற்கு விளக்கம் கூற வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏற்கெனவே அனுபவித்து வரும் நிலங்களும் வரி

10th February 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் அது நியாயமல்ல. மற்றவர்கள் அனுபவிக்கும் காரணத்தினால் இவர்களும் வரி கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுவது நியாயமல்ல.

“ அடுத்தபடியாக தண்ணீரை பயன்படுத்தினாலும் பயன்படுத்தாவிட்டாலும் தண்ணீரை பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருந்தால் அதற்கு வரி செலுத்த வேண்டும் என்று இந்த ஷரத்தின் விளக்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக கிராமங்களில் தண்ணீர் கிடைத்தால் விவசாயிகள் சும்மா இருக்கமாட்டார்கள். அந்தத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி பயன் படுத்திக்கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருக்க மாட்டார்கள். இதை அரசாங்கம் நன்றாக உணர வேண்டும். அவ்விதம் விவசாயிகள் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அவர்கள் தங்களுடைய நிலத்தை பண்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி பண்படுத்திக்கொள்ள இப்போழுது அவர்களுக்கு கிராமங்களில் கடன் கிடைப்பதற்கு வசதி இல்லை. அவ்விதம் அவர்களுக்கு பணம் கிடைக்க சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுத்து உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும். நான்கு, ஐந்து ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பத்து வருஷ தவணையில் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க சர்க்கார் அவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். பண்படுத்திய பிறகு அதை விற்க வேண்டுமென்றாலும் அவர்களுக்கு வசதி இருக்க வேண்டும். இப்போழுது அவர்களிடம் பணம் இல்லாததால் அவர்கள் அதிகப்படியான வட்டி கொடுத்து பணம் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் பணம் வாங்கினால் பிறகு தன்னுடைய நிலத்தையே விற்கும் படியான நிலை ஏற்படுவீரும். அந்த நிர்ப்பந்த நிலையில் விவசாயிகளை அரசாங்கம் கொண்டு போய் விட்டு விடக் கூடாது. இந்த முறையில் இந்த 1955ம் வருஷத்திய சட்டம் இருக்கக்கூடாது. ஆகையால் ஒன்று அவர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அல்லது தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தினால் மட்டும் வரி விதிப்போம் என்று செய்ய வேண்டும். ரூ 25,000 என்றிருப்பதை ஒரு லட்சம் என்று திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்கள் இதை நன்றாக உணர்ந்துகொண்டுதான் இவ்விதம் ஒரு லட்சம் என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய திருத்தம் செய்வார்கள் என்று நம்பிக்கை கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“ The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-30 p.m.

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

MR. SPEAKER:—“ I must tell the House that at 4 o'clock, we will take up the one-hour debate given notice of by the hon. member Sri M. Kalyanasundaram, that is, about 'retrenchment in Neyveli Project'. As many hon. Members want to attend the party in the evening, the House will rise at 5 o'clock and not at 6 o'clock.”

SRI S. RAMALINGAM:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏதாவது ஒரு இடத்தில் சர்க்கார் ரூபாய் இருபத்தையாயிரத்துக்கதிகமாகப் பணம் செலவு செய்து அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருந்தால், அதுவும் 1947ம் வருஷத்திற்குப் பின்னர் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் செய்திருந்தால் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்கள் சர்க்காருக்கு அபிவிருத்தி வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த ஷரத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

[Sri S. Ramalingam]

[10th February 1955]

“உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சை ஜில்லாவில் சோழ ராஜர்கள் காலத்திலேயே பல பல நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. அதன் பிறகு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டதால் சில கால்வாய்களில் மணல் மேட்டிபட்டிருக்கலாம். சில கால்வாய்கள் வேறு பக்கமாகத் திரும்பியிருக்கலாம். இவற்றை 1947ம் வருஷத்திற்குப்பிறகு சர்க்கார் சில ஆயிரம் ரூபாய்கள் செலவு செய்து செப்பனிட்டிருக்கலாம். அவற்றை ஒரு காரணமாகக் காட்டி அப்படிப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அபிவிருத்தி வரி போட்டு, அதை ஜனங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கவும் வசதி ஏற்பட்டுவிடும் என்று உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“1947ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் சர்க்கார் போட்டிருந்தால், அதன் மூலமாக அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலங்களின் மதிப்பு உயர்ந்திருந்தால், அவற்றின் சொந்தக்காரர்களுக்கு கிடைத்திருக்கும் லாபத்தில் ஒரு பகுதி சர்க்காருக்கு அவர்கள் அபிவிருத்திவரியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவந்தார்கள். ஆனால் 1947ம் வருஷத்திற்கு முந்தி ஒரு நிலம் ஒருவருடைய கையில் இருந்திருந்தால், 1947க்குப் பிறகு சர்க்கார் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றியவுடன் இன்றைக்கும் அதே நபருடைய கையில் அந்த நிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும்.

“சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது ‘விவசாயி உயிரை விட்டாலும் விடுவானே தவிர, தன்னுடைய நிலத்தை ஒரு நாளும் விற்க மாட்டான்’ என்று சொன்னார். அது உண்மை. விவசாயிகளுக்கு நிலம் தான் முக்கியம். இருந்தாலும் சென்ற பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் ஏராளமாக கடன் பட்டிருந்ததால் பலர் தங்களுடைய நிலங்களை விற்கும்படி நிர்ப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கட்டாயப் படுத்தி அவர்களுடைய நிலங்களை பிறர் தாங்கள் கொடுத்த கடனுக்காக தங்கள் பேரில் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஆகவே 1947ம் வருஷத்தில் ஒருவருடைய நிலம் ஆயிரம் ரூபாய் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். சர்க்கார் அபிவிருத்தித் திட்டத்தை நிறைவேற்றியவுடன் அதே நிலத்தை வேறொருவர் இன்றைக்கு உள்ள மார்க்கெட் விலைப்படியோ, அல்லது அபிவிருத்தித் திட்டத்தை நிறைவேற்றியவுடன் நிலம் என்னவாக உயர்ந்ததோ அந்த விலைக்கோ வாங்கியிருப்பார். இவருக்கு அபிவிருத்தித் திட்டத்திலை என்ன நன்மை ஏற்பட்டது என்று கேட்கிறேன்? இவரைப் போய் நீங்கள் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

“எவர் ஒருவரிடம் ஒரே நிலம் 1947க்கு முன்பும் இருந்து, இன்றைக்கு சர்க்கார் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அந்தப் பிரதேசத்தில் நிறைவேற்றியவுடன் அந்த நிலம் அவரிடமே இருந்து அவருக்கு நல்ல பலன் அளித்து வருகிறதோ, அவரிடம் நீங்கள் அபிவிருத்தி வரி கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அது நியாயமாகும். அதைவிட்டு இன்றைய மார்க்கெட் நில வரப்படி ஒருவர் 1947க்குப் பிறகு நிலத்தை வாங்கியிருந்தால் அவரை வரி கட்டும்படி கேட்பது தவறாகும். லாபம் அடைந்தவர் ஒருவராகவும், வரி கட்டுபவர் ஒருவராகவும் ஆகிவிடும். இது நியாயமேயில்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் அபிவிருத்தி வரி போடப்போகிறார்கள் என்பதே தெரியாமல் கூட சிலர் இன்றைக்குள்ள மார்க்கெட் விலையைக் கொடுத்து அந்த நிலத்தை வாங்கியிருக்கக் கூடும். இன்றைக்கு அவர்களுக்குப் போய் வரி போடுவது அக்கிரமமும் ஆகும்.

“அடுத்தபடியாக இருபத்தையாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் அதிகப்பணம் செலவிட்டு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ள பிரதேச மக்கள் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்கள் பேசும்போது இந்தத் தொகையை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்களே தவிர

10th February 1955]

[Sri S. Ramalingam]

எவ்வளவு அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எந்த அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறார் என்று நான் கேட்டதற்குக்கூடப் பதிலளிக்க மறுத்துவிட்டார். இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் என்று சொன்னால் தஞ்சை ஜில்லாவில் மிகச் சிறிய சாதாரண மராமத்து வேலையைச் செய்திருந்தால் கூட அந்த இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் ஆகிவிட்டது என்று அதிகாரிகள் கணக்குக் கொடுத்துவிட்ட முடியும். அதுவும் இன்றைக்கு சர்க்கார், கும்பகோணம், பாபநாசம் போன்ற தாலுகாக்களில் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் பல அபிவிருத்தி காரியங்களைச் சர்க்கார் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த திட்டத்தின் கீழ் பாசன வாய்க்கால் மராமத்தைக் கூட, செலவாகும் தொகையில் பொதுமக்களிடமிருந்து கால் பங்கும், பாக்கியைச் சர்க்காரும் போட்டு நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் சில திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்கெல்லாம் இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் வரை செலவாகிவிட்டது என்று கணக்குக் காட்டி அந்தப் பிரதேசங்களில்கூட அபிவிருத்தி வரியைப் போடமுடியும். இது விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த தீமையை விளைவிப்பதாகும்.

“எந்த ஒரு திட்டத்திற்கும் சுமார் 25 ஆயிரம் ரூபாய் வேண்டியிருக்கும். ஏனென்றால் விலைவாசிகள் அதிகமாக இருப்பது ஒருபுறமிருக்க கண்டிராக்கர்கள் மூலமாகச் செய்யக்கூடிய வேலைகளுக்கெல்லாம் செலவு அதிகமாகத்தான் ஆகும். நேற்று காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள் : ‘பல இடங்களில் பல திட்டங்கள் போடுவதற்கு ஜனங்கள் அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறோம். ஜனங்கள் இரண்டு கைகளையும் காண்பித்து, அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுகள், நாங்கள் பணம் தருகிறோம்’ என்று சொன்னார்கள் என்ற முறையில் பேசினார்கள். எனக்கும் அப்படிப்பட்ட அனுபவம் உண்டு. தஞ்சை ஜில்லாவில் வல்லம் என்ற கிராமத்தில் குடி தண்ணீரின் மிக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். நான்கைந்து வருஷங்களாக மகஜர்கள் எழுதி சர்க்காருக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். நானும் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருந்தேன். அதன் பிறகு ‘ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டத்தின்’ கீழ் தண்ணீர் வசதி செய்வதற்கு அந்தக் கிராம மக்கள் நாலில் ஒரு பங்கு பணம் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். குடி தண்ணீர் வேண்டுமென்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். கையெழுத்தும் போட்டார்கள். ஆனால், பணம் வசூல் செய்யப் போன காலத்தில்தான் சர்க்கார் அதிகாரிகள் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் புரிந்துகொண்டார்கள். அவர்களுடைய கையில் காச இல்லை. உண்மையில் சர்க்காருக்கு அவர்கள் வாக்களித்த தொகையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் விரும்பினார்கள். நாலில் ஒரு பங்கு பணம் செலுத்தியாவது குடி தண்ணீர் கிடைத்தால்போதும் என்று நினைத்தவர்கள்தான். ஆனால், அவர்கள் கையில் பணம் இல்லை. அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூல்செய்து குடி தண்ணீர் திட்டம் அங்கு நிறைவேற்றப்பட்டது. ‘கிராம மக்கள் மகஜரில் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார்கள், பணம் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால், பணத்தை வசூல் செய்வதற்குப் போன டிபுடி கலெக்டரே வீடு வீடாகச் சென்று வசூல் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. சர்க்கார் அதிகாரிகள் மக்களிடமிருந்து பணம் வாங்குவதற்குள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப்போய்விட்டார்கள்’ என்று கலெக்டர் சொல்லியிருக்கிறார்.

“அதேபோல், விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் வேண்டும் என்று மக்கள் ஆத்திரப்படுவது வாஸ்தவம். ஏனென்றால் நாவிலந்து வருஷங்களாக மழையில்லாமல் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்பட்டு பட்டினி கிடந்தார்கள். அப்பொழுது இருந்த நிலையில் எப்படியாவது தண்ணீர் வந்துவிட்டால் ஏதாவது ஒரு வேளை சாப்பாட்டுக்காவது வழி பிறக்காதா என்ற ஆத்திரத்தில் ‘என்ன வரி வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறோம், முதலில் தண்ணீரைக் கொண்டுவருவதற்கு வழி செய்யுங்கள்’ என்று கேட்பதுண்டு. தண்ணீர் வந்தவுடன் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கும் என்று அவர்கள் முதலிலேயே பரி

2-40
p.m.

[Sri S. Ramalingam] [10th February 1955]

சீலனை செய்வது கிடையாது. அவ்வளவுதரம் அவர்கள் யோசிக்க முடியும் என்று யாரும் எதிர்ப்பார்க்க முடியாது. இந்த வரியை அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யும்போது, நண்பர் ஸ்ரீ மதனகோபால் எடுத்துக் கூறியதுபோல, பல பெரிய கிளர்ச்சிகள் நடக்கும். குறைந்தபட்சம் ஒரு பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் வரண்ட பிரதேசங்களில் தண்ணீர் கொடுத்து அங்கிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்திருந்தோமேயானால் இந்த வரியைப்போடலாம். இனி எதிர்காலத்தில் நாம் முன் கூட்டியே சொல்லி, 'நீங்கள் கண்டிப்பாக வரி கொடுக்கவேண்டும்' என்று இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அவர்களிடம் எச்சரித்து அவர்களிடமிருந்து ஒரு பகுதியை வசூலிக்க திட்டமிட்டிருக்க வேண்டும். ஆகவேதான் குறைந்தபட்சம் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகக்கூடிய திட்டங்களைத்தான் மக்கள் பெரிய திட்டம் என்று கருதுவார்கள். அதற்காகும் செலவில் அவர்களுடைய பங்கைச் செலுத்தமுடியும். 25 ஆயிரம் என்று இருப்பது சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய தொகை என்று கருதமுடியாது. சாதாரணமாக விவசாயத்திற்காக சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டிய கடமை. ஆகவே, 25,000 ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்று உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"தண்ணீரை விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டாலும் சரி, உபயோகப்படுத்தாவிட்டாலும் சரி, சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது சரியல்ல. பல இடங்களில் நிர்ப்பந்தம் வருகிறது. ஆயக்கட்டில் சேர்க்கிறார்கள். நிலம் 4, 8 அடி உயரம் இருந்து அதைச் சீர்திருத்தினால்தான் தண்ணீர் பாயும், பாசன வசதி ஏற்படும், அபிவிருத்தி ஏற்படும், அதனால் விவசாயிக்குப் பலன் கிடைக்கும். அம்மாதிரி யான நிலைமையில் கட்டாயமாக இந்த வருஷத்தில் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்" என்று விவசாயிகளிடம் சொன்னால், அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு நோம் வேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது திட்டங்கள் வந்தவுடனே பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இன்றிருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களில், எப்பொழுது ஒரு விவசாயி தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்ளுகிறானோ, பலனை அனுபவிக்கிறானோ, அந்த வருஷத்திலிருந்துதான் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, முதலாவது விளக்கத்தை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI N. K. PALANISAMY :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களும், ஸ்ரீ கோபால் மேனன் அவர்களும் அபிவிருத்தி வரி விதிக்கவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். 'ஒரு பகுதியில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்களுக்கு சளகரியம் செய்வதற்காக வேண்டிய ஏராளமான பணத்தை, பலன் அடையாத மற்ற இடங்களிலுள்ளவர்களிடமிருந்தும் வசூல் செய்தால் அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள்? பலன் அடைந்த பகுதியிலிருப்பவர்கள் பணம் கொடுத்தால் மேலும் மேலும் திட்டங்கள் போடுவதற்கு முடியும் ஆகவே பணம் கொடுக்கவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால், பொதுஜனங்களிடமிருந்து வசூல் செய்த பணத்தை ஏற்கெனவே ஏராளமான பூமிவைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஜமீந்தார்களுக்கும்மட்டும் நஷ்ட ஈடாக கொடுப்பது எந்தவிதத்தில் நியாயம்? ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கக்கூடிய ஏராளமான பணத்தை மட்டும் விவசாய அபிவிருத்திக்கும், பாசன வசதித் திட்டங்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தக்கூடாதா? ஏராளமான சர்க்கரையை அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். 3½ கோடி ரூபாய் வரிபணத்திலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். அதுமட்டும் சரியா? ஒரு பகுதியில் சில சளகரியங்கள் செய்துகொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கும் போது அந்த ஒரு பகுதியில் உள்ள மக்கள் நன்மை அடைகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களெல்லோரும் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது.

"ஹர்ஷர், சோழ மன்னர்கள் காலத்திலும் வரி போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது இந்தமாதிரியாகவா வரி விதிப்புமுறை இருந்தது?

10th February 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

விளைவில் ஆறில் ஒரு பங்கை சர்க்காருக்கு வரிப்பணமாக கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுதும் அம்மாதிரி ஆறில் ஒரு பங்கு கொடுக்க மக்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். கோபிசெட்டிபாளையம் போன்ற பகுதியில் அரை ஏக்கர் நிலத்தில் சுமார் இரண்டு மூட்டை நெல் விளைவலாம். அதன் விலை ரூ. 35. நிலத்தில் பிண்ணுக்குச் செலவு செய்த பணம் ரூ. 29. நிலத்தில் பாடுபட்டதற்கு கூலி கிடையாது. உரச்செலவுகூட கிடப்ப திலை.

“இரண்டு வருஷமாக லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் தண்ணீர் பாய்ந்துக்கொண்டிருக்கிறது. சாதாரண தோட்டங்களில் 5, 6 பொது பருத்தி வரும். ஏகருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும். தண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டபிறகு 1½ பொதிக்குமேல் கிடைக்கவில்லை. பருத்தி விலை பொது யொன்றுக்கு ரூ. 90. 1½ பொதிக்கு ரூ. 130 கிடைக்கும். இந்தமாதிரி உபரி வரி கணக்குப்போட்டால் கடன் வாங்கிக்கொண்டே இருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.

“உண்மையாகவே விவசாயி அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்கமுடியுமா முடியாது என்று பார்க்கவேண்டும். சிறிய விவசாயிகளும், பெரிய விவ சாயிகளும் இவ்வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்லு கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர் பூமியில் ஒரு ஏகருக்குத் தண்ணீர் பாய்கிறது. நாலு ஏக்கர் மோடாக இருக்கிறது. அதைச் சரி செய்வதற்கு அவனிடம் பணம் கிடையாது. நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு, லேவல் செய்வதற்கு, உரம் போடுவதற்கு உதவி செய்வதற்குப்பதில் இம்மாதிரி வரி போடுவது கூடாது. ஐந்து ஏகருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“துங்கபத்திரா ப்ராஜெக்ட் பிரதேசத்திலுள்ள 800 கிராமங்களுக்குச் சென்று வந்துள்ள ஸ்ரீ எஸ். வி. ராமமூர்த்தி, ஸ்ரீ ஹெஜ்மாடி ஆகிய இரண்டு பேர்களும் நவம்பர் 8-ந் தேதி ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறா கள். அந்த அறிக்கையில் அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? யார் 12 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி போடக்கூடாது என்றும், புஞ்சை நிலமாக இருந்தால் 150 ரூபாய் பூமி ரிபேர் செலவுக்காக கொடுக்கவேண்டும் என்றும், நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் 100 ரூபாய் பூமி ரிபேருக்கு கொடுக்கவேண்டு மென்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் வரி கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்களா, அவர்களால் எவ்வளவு கொடுக்கமுடியும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்து அபிவிருத்தி வரி போடவேண்டும்.

“சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு சுமார் 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகலாம். அதற்கெல்லாம் வரி போடுவது என்றால் சரியல்ல. இப்படிப்பார்த்தால் எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் வரி போடவேண்டியிருக்கும். எல்லா விவசாயிகளும் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். சாதாரண விவ சாயிகள் வரி கொடுக்க முடியாமல் விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்த மாட்டார்கள். அதனால் நாட்டில் அபிவிருத்தி ஏற்படமுடியாது. ஆகவே, 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் செலவு செய்து நிறைவேற்றப்படும் திட்டங் களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டுமென்று இருப்பதற்குப்பதிலாக ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்தால்தான் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று எங்களுடைய திருத்தத்தையும், ஐந்து ஏகருக்கு குறைவாக வைத்திருக்கக் கூடியவர்களை இவ்வரியிலிருந்து விதிலைக்கு அளிக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

* SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 2-50
இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில
வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த அபிவிருத்தி வரி
பாசன அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட பிரதேசங்களில் விதிக்கப்படும் என்று
சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே நிலவரியும், தண்ணீர் வரியும்

[Sri V. Madanagopal]

[10th February 1955]

இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு வரிகளையும் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலித்து வருகிறார்கள். அதற்கு மேல் சர்சார்ஜ் வரி வேறு. போதாதற்கு இப்பொழுது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்தி வரி. இதை பல அங்கத் தினர்கள் எடுத்துரைத்துள்ளார்கள். இந்த வரியானது விவசாயிகளுக்கு பெரும் சுமையாக இருக்கிறது. அவர்களால் இதைத்தாங்க முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோ தாவைப்பற்றிப் பேசும்போது இதனால் விவசாயிகளுக்கு வருமானம் அதிகரிக்கிறது, ஆதலால் பலன் அடையும் ஒவ்வொரு விவசாயியும் இந்த வரியை கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள், அது தவறு; வருமானத்திற்கு வரி விதிப்பதாயிருந்தாலும் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டும். இதே சபையில் தஞ்சாவூர் சாகுபடிதார், பண்ணையான் பாதுகாப்பு சட்டம் நிறைவேற்றியபோது சட்டம் எல்லா நிலச்சொந்தகாரர்களையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று கோரிய பொழுது சுமார் ஆறு எக்கர் உள்ள சிறிய விவசாயிகளுக்கு ஷே சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அந்த விதியை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. இன்று வருமான வரியிலும், விற்பனை வரி விதிப்பதிலும் தோட்டப் பயிர்களின் வருமானத்திற்கு போட விரும்பும் வரியிலும் விலக்களித்திருப்பதுபோல் இந்த அபிவிருத்தி வரியிலும் பத்து எக்கர் நிலமுள்ள விவசாயிகளுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும். பெரும்பாலான விவசாயிகள் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பின் காரணமாக மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏற்கெனவே அவர்கள் கடன் சுமையால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இந்தச் சமயத்தில் அவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்கு மாறாக அவர்களை மேலும் மேலும் தன்புறுத்துவது நல்லதல்ல. இப்படி அபிவிருத்தி செய்யப்படும் பிரதேசங்களில் ஒரு எக்கரா பண்படுத்த ரூபாய் 200 செலவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. இத்துடன் தண்ணீர் தீர்வை, எக்கர் ஒன்றுக்கு பருத்தி சாகுபடி செய்தால் ரூ. 20-ம், நெல் சாகுபடி செய்தால் ரூ. 15-ம், புஞ்செய்தான்யங்களுக்கு ரூ. 7½ என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தண்ணீர் தீர்வை நஞ்செய் பிரதேசங்களில் இந்த அளவு உயர்வு கிடையாது. இதனால் ஏற்கெனவே கடன்பளுவால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிமேல் தாங்கமுடியாத தண்ணீர் வரியோடு இந்த நில அபிவிருத்தி வரியும் சேர்த்துக்கொண்டால் விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தையே விற்றுக் கடன் தீர்க்கவேண்டியவரும்.

“மேலும் ரூ. 25,000-த்திற்குமேல் திருத்தி அமைப்பு மூலம் செலவு செய்த இடங்களுக்கெல்லாம் வரி விதிக்கப்படும் என கூறப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக சில பெரிய கண்மாய்களில் உள்ள மண்ணை அப்புரப்படுத்தவே பல லக்ஷ ரூபாய் சிலவாகும் என்று மந்திரி பக்தவத்சலம் கூறியுள்ளார்கள். அதுபோன்ற மராமத்து சிலவிற்கும் விவசாயிகள் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டியவரும். இது போன்ற ஜமீன் பிரதேசங்களில் உள்ள கண்மாய்கள் சுமார் 50, 60, வருடங்களாக மராமத்தின்றி சீர்குலைந்து விட்டன. அவைகளை திருத்தி அமைத்து வரி போடுவது ரூபாய்மற்றது. ஆதலால் இப்பொழுது குறிப்பிட்டிருக்கும் ரூ. 25,000 என்பதை ஒரு லட்சமாக செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை எதிர்கட்சியினர் கொண்டுவந்தார்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தங்களையே மெஜாரிடி பலத்தை கொண்டு தங்களுக்குச் சாதகமாகக் காரியங்களைச் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் நாங்கள் அந்தக்காலத்தில் பஞ்சபாண்டவர்கள் துரியோதனனை நாடு கேட்டு பிறகு 5 கிராமம். அல்லது 5 வீடாகிலும் கேட்டார்களே அது மாதிரியாக நாங்கள் கேட்கின்றோம். இவற்றை நிராகரித்து துரியோதனன் தன்னுடைய படை பலத்தை வைத்துக்கொண்டு காரியத்தைச் சாதித்த மாதிரி, இந்த சர்க்கார் தங்களையே அதிகார செல்வாக்கை வைத்துக்கொண்டு அபிவிருத்தி வரியை வசூல் செய்ய முற்பட்டால் அதை எதிர்த்து போராடுவதை விட ஜனங்களுக்கு வேறு வழியில்லை. ஆதலால் நியாயமான முறையில் சர்க்கார் திருத்தங்களை பரிசீலனை செய்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

10th February 1955]

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர் 2-58 p.m.

களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான பாசன நில அபிவிருத்தி கட்டண விதிப்பு மசோதா மீது ஷரத்துவாரி பரிசீலித்து அதன்மீது விவாதம் நடந்து வருகிறது. ரூ. 25,000-த்திற்கு மேற்பட்ட திட்டங்களுக்குத்தான் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் அபிவிருத்திவரி விதிக்கப்படும் என்று இந்தப் பகுதியிலிருந்து கூறப்படுகிறது. அபிவிருத்தி ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தும் இந்த விதமான அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படுமென்றில்லை. இது ஒருகால வரம்பிற்குப்பட்டிருக்கிறதென்றுதான் சொல்லவேண்டும். இதனால் பூரண சலுகை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலே அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் நமக்கிருக்கிறது. இது பற்றிய புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் விவசாயிகளிடமிருந்து நல்லமுறையிலேதான் கிடைத்து வசூலாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று புலப்படும். இந்த வரிவிதிப்பினால் ஆயிர சொச்சம் பேரே பாதிக்கப்படுவர், இதனால் குத்தகைக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். இந்த நில அபிவிருத்தி வரியில் இருந்து அதிகமான வருமானம் சர்க்காருக்கு கிடைக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டால் மேற் கொண்டும் புதிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை மக்களுக்குச் செய்து கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே இந்த முதலீடு வரம்பை அதிகமாக உயர்த்துவதில் எந்த விதமான நியாயமும் இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படி வரம்பை உயர்த்தினால் 50,000 ரூபாய் அல்லது லட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்டுள்ள நீர்ப்பாசன திட்டங்களிலே தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும். இப்பொழுது மசோதாவில் இருக்கும் 25,000 ரூபாய் வரம்பை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் நியாயமாக இருக்கும். விவசாயிகளின் நலனையும், ஜனங்களின் நலனையும் நாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டோமானால், இந்த வரம்பை இன்னும் குறைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதே என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். உதாரணமாக, கீழ் பவானித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இந்த திட்டத்திற்காக சர்க்கார் ரூபாய் பத்து கோடி முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்து பொது வரிப்பணத்தில் இருந்துதான் இந்தத் தொகையை செலவழித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தப் பகுதியிலோ ஒரு சில மக்களுக்குத்தான் இந்த திட்டம் பயன்படுகிறது. ஆகவே நியாயமான முறையில், நேர்மையான முறையில் இந்த திட்டத்தினால் பயன் அடைந்த மக்கள் இந்த மாதிரி வரியைக் கொடுத்தால்தான் நல்லது, நேர்மையாகவும் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நியாயமான முறையில் விதிக்கப்படும் வரியை பொறுப்புள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களும், மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஒன்றும் கொடுக்காமல் பயனை அடைய வேண்டும் என்பதுதான் மனித இயல்பு. சுட்டினதை இடித்தாவிடப் போகிறார்கள் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். செலவழித்த பணத்தை திருப்பி கேட்கிறார்களே என்று சிலர் அபிப்பிராயப் படலாம்.

“பூமியின் தரம் பல ரகங்களாக இருக்கும். சமவெளிப் பிரதேசங்களில் நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பூமியில் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும். சத்து இல்லாத பூமியாக இருந்தால் மகசூல் குறைவாகத்தான் இருக்கும். வரி கொடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கலாம். விவசாயத்திற்கு அருகதையாக இருக்கும்படி நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படலாம். பூமியின் தரத்திற்கு ஏற்றமாதிரிதான் பூமி விவசாயத்திற்கு அருகதையாக இருக்கும்.

“சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுமானால் ரூ. 25,000 வரம்பை ஏற்றுக்கொள்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ரூ. 25,000 முதலீடு செய்து திட்டங்களை நிறைவேற்றும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்க நமக்கு உரிமை இருக்கும். அந்த வரம்பை உயர்த்தினால், பெரிய திட்டங்களின் மீதுதான் சர்க்கார் கவனம் செலுத்துவார்கள். ரூ. 25,000 வரம்பை வைத்துக் கொண்டால் கிராமங்களிலே சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை சர்க்கார் எளிதில் செய்துகொடுக்க முடியும். ஒரு லட்ச ரூபாய் முதலீட்டில் 10 திட்டங்கள் செய்யலாம் என்றால், ரூ. 25,000 முதலீட்டில் 40 திட்டங்கள் செய்ய

[P. G. Karuthiruman] [10th February 1955]

முடியும். ஆகவே எல்லா கிராமங்களிலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இந்த ரூ. 25,000 வரம்பை ஏற்றுக்கொள்வது மிகவும் நல்லது, ஆகவே அதை நாம் ஆதரிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

3.4
p.m.

* **SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** :—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എനിക്ക് മുമ്പു പ്രസംഗിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി ഈ ലെവി ചെറുകിട കൃഷിക്കാരെ ബാധിക്കുകയില്ല, ഇരുപത്തയ്യായിരം ഊറ്റികയിലധികം വരുമാനം ഉള്ള വരെ മാത്രമേ ബാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന്. ഒന്നുകിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു ഇട ബില്ലിനെ പറ്റി നന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാമു അല്ലെങ്കിൽ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് മനഃപൂർവ്വം ആളുകളെ നെറെറിലുരിപ്പിക്കുക എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ചെറുകിട കൃഷിക്കാരെ ഇതു ബാധിക്കരുതെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ദീർഘനിയുടെ ഉദ്ദേശം. ആദായത്തിനുവേണ്ടി യല്ല അഥർ കൃഷിയെല്ലുന്നത്. ഉപജീവനം കഴിക്കാൻ ഒരു തൊഴിൽ വേണമല്ലോ എന്നു കരുതിയാണ്. ജന്മീയ വാരവും പാട്ടവും കൊടുക്കണം, ഗവണ്മെന്റിലേക്കു ഒന്നിലധികം നികുതി കെട്ടണം, അറിവുംപുറവും പണമിടപാടുകൾക്കു പലിശ കൊടുക്കണം, എന്നു തുടങ്ങിയ സമ്പൂർണ്ണ ഭാരമെല്ലാം കഴിച്ചാൽ സാധാരണയായി കൃഷിക്കാരനെ എന്തെങ്കിലും മിഷമുണ്ടാവുന്നതുതന്നെ കഷ്ടിയാണ്. ഇന്നു കടം ഇല്ലാത്ത ചെറുകിട കൃഷിക്കാരെ ഇല്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഈ ഒരു നികുതികൂടെ അവരെ ബാധിക്കുക എന്നെ പറഞ്ഞാൽ കൃഷിക്കാർ ഒരു തരത്തിലും ജീവിക്കാൻ അനുചരിക്കുകയില്ലെന്നു ചുരുക്കം. ഏതെങ്കിലും ജലസേചനപദ്ധതികളും എന്തെങ്കിലും അഭിവൃദ്ധി അവരെ ഉണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുപോലും അവനെ അനുഭവിക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല എന്നുള്ള ഒരു സമിതിയാണ് ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്. അതു കഷ്ടമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ചെറുകിട കൃഷിക്കാർ, അതായതു, 25 ഏക്കറിനു താഴെ കൃഷി ചെയ്തവരുമുള്ള ആളുകൾക്കു ഇതു ബാധകമാക്കരുതെന്നു ആൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. വടക്കെ മലബാറിൽ ആരെങ്കിലുമുള്ള ഒരുതൊരു ജലസേചനപദ്ധതി കണ്ടുചിറയാണ്. ആ പദ്ധതികൊണ്ടു കൃഷിക്കാർക്കു പറയത്തക്ക യാതൊരു മെച്ചവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കൃഷിക്കാരുടെ ജീവിതത്തോടു അശേഷം ഉയർന്നിട്ടില്ല. ആ നിവേദനം ഈ നികുതികൂടെ വരുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ കൃഷിക്കാർക്കു കൂടുതൽ വിഷമിക്കുക എന്നാണ് അർത്ഥം. അവർ മുഴുപ്പട്ടിണിയുകാണെന്നു തരമുള്ളു.

“മറൊന്നു പറയാനുള്ളത് മുന്പുതന്നെ നഞ്ചുനിലങ്ങളായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ ഇതിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ജലസേചനപദ്ധതികൾമൂലം വെള്ളം കിട്ടാതിരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്കു വെള്ളം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്ന ധാരണ ശരിയല്ല. മുമ്പുതന്നെ വെള്ളം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന നഞ്ചുനിലങ്ങളിൽ വെള്ളം കുറേക്കൂടെ മുട്ടുകൂടാതെയും നിയതിതപത്തോടുകൂടിയും കിട്ടാനിടയായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. അതു കൊണ്ടു തൃഷ്ശികാരണ ഈ പദ്ധതികൾമൂലം യാതൊരു അഭിവൃദ്ധിയും പ്രത്യേകിച്ചു ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

“ഇനിയൊന്നു പറയാനുള്ളത് വിലയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നികുതികെട്ടുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയാണ്. വിലക്ക് യാതൊരു സ്ഥിരതയുമില്ല. വില മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്പോൾതന്നെ വില ഇടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇന്നു നിലവിലുള്ള വിലയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നികുതി കെട്ടിയാൽ അത് വിലയിടിയുന്ന സമയത്തെ കൂടിക്കാരെ വളരെ ബാധിക്കും. ഇതരപ്ലാമം ആലോചിച്ചിട്ടു എന്റെ ഭേദഗതി സഭ സ്പീക്കർക്കുണമെന്ന അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

3-8
p.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, I was surprised to hear the argument against raising the limit beyond Rs. 25,000. So, the Government would undertake only works costing beyond that limit. This is a peculiar argument. If it were advanced by the East India Company, I will not be surprised. By this argument, the Government of Madras have proved that they are the real inheritors of the East India Company. Sir, it is the duty of the Government not to look into the profit-making aspect. They must help the weak and the small in the State. Even after accepting the socialistic pattern of economy as the

10th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

aim and objective of this Government, we do not expect the Hon. Minister to advance such an argument. There are rich people and millionaires in this country who can very well take care of and protect their interests. It is the duty of the Government to help the small landholders and that too without expecting any remuneration from them. Then only it will lead to social justice. On this ground only, I would request the Government to accede to our request to raise the limit. If the Government negative this request and persist in their own argument, I am afraid they will be abdicating their function, viz., protecting the weak and the small in society."

*SRI R. KRISHNAN :—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ചെറു കൃഷിക്കാരെയും ഇടത്തരക്കാരെയും ഈ നികുതിയിൽനിന്നും മുക്തമാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ എന്റെ ഭേദഗതി അവരഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. വലിയ കൃഷിക്കാരോ ജന്മിമാരോ ആണെങ്കിൽ കുറെ നികുതി കൊടുത്തുകൊണ്ട് വികസിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. നേരെ മറിച്ചു ചെറുകിട കൃഷിക്കാരും ഇടത്തരം കൃഷിക്കാരും ഭൂനികുതിയും, ജലനികുതിയും, സെസ്സും പാട്ടയും വാരവും കൊടുത്തശേഷം കുടുംബചെലവുകൾ കഴിച്ചാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നികുതിയുടെ കൊടുക്കാനുള്ള കഴിവു നീന്തേ ഇല്ലാത്തവരാണ്. അതാലോചിക്കാതെ ഈ നികുതി ചുമത്തിയാൽ ചെറുകിട കൃഷിക്കാരനാണെങ്കിൽ ഭരണാഭാവം കൊണ്ട് കഴിയുമെന്നു അയാളുടെ ഭൂമി മുഴുവൻ അന്യക്കൈയെഴുതിയായിപ്പോകും. ഇടത്തരക്കാരും ആ അനുഭവം അത്ര വെട്ടെന്നു ഉണ്ടായില്ലെന്നു വരും. എങ്കിലും കുറെക്കൂടി കഴിയുമ്പോൾ, അതായത്, ഈ 20 കൊല്ലത്തിനകം നന്നെ ഓടരുടെ ഭൂമിയും അന്യക്കൈയെഴുതിയതും. അതുകൊണ്ട് ചെറുകിട കൃഷിക്കാരെയും ഇടത്തരം കൃഷിക്കാരെയും ഈ നികുതിയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥം. അതാണ് എന്റെ ഭേദഗതിയുടെ ഉദ്ദേശം. എന്റെ ഭേദഗതി ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു."

3-10
p.m.

*SRI K. R. NALLASIVAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரூ. 25,000-க்கு மேல் முதலீடு செய்யும் வேலைகளெல்லாம் இந்த சட்டத்தின்கீழ் வரும் என்றிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் அந்த அளவு இரண்டு லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் இருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக பலர் பல காரணங்கள் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே கீழே உள்ள தொகைக்கு கொண்டுவந்தால் அபிவிருத்தி வருமோ என்று பயந்துகொண்டு யாரும் சிறு வேலைத் திட்டங்களைப்பற்றி பேசவே மாட்டார்கள்."

3-15
p.m.

"அடுத்தபடியாக இந்தத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டாலும் சரி உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளாவிட்டாலும் சரி அவர்களும் இந்த அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று விளக்கத்தில் இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக எங்களுடைய பிரதேசத்திற்கு பரிசீலனை செய்வதற்கார்கள். அதாவது லோயர் பவானி திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்ய ரிவினியூ போர்டு மெம்பர் வந்து பார்வையிட்டார். அவர் பார்வையிட்டபின் இந்த நிலங்களை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு குறைந்தபட்சம் பத்து வருஷங்களாகும் என்று திட்டவாட்டமாக சொல்லிவிட்டார். மற்றும் பிரதேசங்களில் பூமி சமமாக இருந்தபோதிலும் விவசாயிகளுக்கு அவைகளை செப்பணி வைத்திருக்க மிகவும் சக்தி இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்குள்ள விவசாயிகள் இன்னும் இரண்டு வருஷங்களில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் சரி இந்தச் சட்டப் பிரகாரம் இந்த வரியைக் கட்டித்தானாகவேண்டும். கீழ் பவானி பிரதேசத்தில் தண்ணீர் தீர்வையை எப்படி செலுத்துவதென்ற ஒரு முறை இருக்கிறது. அதாவது முதல் வருடத்தில் கால்பங்கு நிலத்திற்கும், இரண்டாவது வருடத்துக்கு அரைப்பங்கு நிலத்துக்கும் மூன்றாம் வருடம் முக்கால் பங்கு நிலத்துக்கும், நான்காம் வருடத்தில் முழுப் பங்கையும், செலுத்த வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு இருக்கிறது. அதே போல்

[Sri K. R. Nallasivam] [10th February 1955]

இந்த அபிவிருத்தி வரியையும் தண்ணீர் வந்த ஐந்து வருடங்கட்குப்பின் மேற்கண்ட நில விகித அடிப்படையில் வருலிக்க வேண்டுமென்று திருத்தக் கோருகிறேன். ஆகவே இந்த யோசனையையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I would like to say just one word on clause 3. With regard to this clause, I suggested that the limit be raised from 25,000 rupees to 50,000 rupees. I understand that the Hon. the Minister is serious that schemes costing less than 25,000 rupees—because no betterment contribution can be levied in such cases—will not be undertaken by the Government or, rather, are not likely to be undertaken by the Government.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ They will get a lower order or priority.”

* DR. K. B. MENON :—“ Yes. They will suffer in respect of priority. I am afraid very many of us are not aware or conscious of this fact. The peasants will gladly come forward to pay a little additional contribution and have a work done rather than go without any. In view of this, I would request the Government to remove all limitation and have the clause in the original Bill restored. I feel that it will be in the interests of the peasant and in the interests of all concerned. My suggestion to the Minister is that he will eliminate that limitation.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, minor schemes like putting up small dams and providing sluices, etc., would have cost at least Rs. 50,000 for the Government during the period 1947–1949. This was perhaps due to the steep rise in the cost of materials and labour. Now, as I pointed out yesterday, there is a dam in Tellicherry and the Government have spent Rs. 1,06,000 on it. If that work were to be done today, I would undertake to do it myself for a few thousands. The Government say that all minor irrigation works will not be taken into account and that the peasants will be given some relief. Sir, I feel that the limit should not be 25,000 rupees. Even according to the facts and figures furnished by Government, the new scheme of improving Public Works Department and Revenue tanks and spring channels which was started on a State-wide scale in September 1949 was subsidized by the Government of India to the extent of one half of the total expenditure. The subsidy in respect of the tank improvement schemes was continued for the whole period besides the subsidies already given in respect of the Grow More Food and the Intensive Cultivation schemes. The Central Government came to the rescue of the State Government at that time because our Government were not in a position to complete the works themselves. Now my submission is that out of the 25,000 rupees that the Government may say a scheme has cost, nearly 12,500 rupees were given by the Central Government. Now the people are asked to pay betterment contribution on the

10th February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

whole amount spent, viz., 25,000 rupees. This is not just and equitable. With regard to minor irrigation works, people will not be in a position to pay anything because their capacity to pay has gone down.

“ Sir, I have another amendment to the effect that the Bill should not apply to the territory to which the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930) extends. When I refer to this, some of my friends in this House as well as Ministers may think that whenever any issue arises in this House I jump up to ask for exemption for Malabar from making any contribution. I want to make myself very clear on this. I am not a separatist. But unfortunately there are very special reasons why I ask for this exemption. What are the special reasons that have to be taken into consideration? The first is even according to the statistics furnished by the Government, there is not even an inch of newly converted nanja land that has been brought under cultivation under any of the three or four schemes undertaken by the Government in Malabar. No dry land can be cultivated either. Of course, the argument may be put forward by the Hon. the Minister, if no punja land is converted into nanja, then there can be no increase in the gross produce. But, I ask: Why give unnecessary anxiety to the people and create misunderstanding? And also there is the disadvantage to the peasant due to that from the increase due to reasons other than the projects. A portion will have to be given to Government. Here we seek to exempt certain classes of land from the levy. Why should not the Government exempt Malabar also here and now? As a matter of fact, when we had a meeting of the Select Committee at Palghat, almost all the Members of this House from Malabar gave evidence before the Select Committee and from that evidence we can understand that it will not be justice if the Bill is extended to that part of the State.

“ Then, another amendment I have proposed is that a land shall be deemed to be benefited when the benefit is enjoyed by the person or persons interested in such land.

“ The explanation to clause (3) says: ‘ A land shall be deemed to be benefited notwithstanding that the benefit is not enjoyed provided such non-enjoyment is due solely to action or inaction on the part of the person or persons interested in such land.’ It is a sort of expropriation I would say to collect betterment fee from those who do not actually enjoy the benefit out of any particular work or project. It is this that I oppose. A person may not be in a position to utilise the benefit of a project or dam for a variety of reasons. He may have to excavate or dig small channels, or level up his fields before he could take the water made available from these new dams or construction and use it. He may not have sufficient finances to utilise this new facility afforded by Government. He will have to spend much money in carrying out improvements to the land before he could utilise this water.

3-20
P.m.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [10th February 1955]

The peasants have no money to effect all these improvements. For these reasons they might not have availed themselves of the facility afforded by the Government. Under the provisions of this Bill even these people are to be taxed. It is, I would call, penalisation, because whether the peasants have utilised the water or not they are going to be taxed under this Bill. It is not at all just to demand a levy from those who have not been benefited by the construction of these dams and projects. I would, therefore, request the Hon. Minister to accept my amendment."

3-22 * SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவின்கீழ் பல திருத்தங்கள் எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த வரியின் கொடுமையைக்குறைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் அவர்கள் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் முக்கியமாக அவற்றின்பின் சில திருத்தங்களைக் கவனித்துப் பரக்க வேண்டும். இந்த மூன்றாவது ஷரத்தில் புதிய திட்டங்களைக் கட்டுவது, அல்லது இருப்பதையே விரிவு செய்வது, அல்லது மாறுதல் செய்வது என்று இருப்பதினால் என்ன தீமை விளையும் என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த ஷரத்தில் “by the construction, expansion or alteration by the Government of any work” என்று இருப்பதில் “or alteration” என்கின்ற பதங்களை அந்தப் பிரிவிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டுமென்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். ஏனென்று கேட்டால் எவற்றின்பின் திட்டத்திலும் சிறிது மாறுதல்களைச் செய்துவிட்டு, அதற்குச் செலவு இருப்பதையாயிரம் ரூபாய் ஆகிவிட்டதாகச் சொல்லி, அதனால் நிலத்தின் மதிப்பும் உயர்ந்துவிட்டது என்று கணக்குக் காட்டி அபிவிருத்தி வரியை அந்தப் பிரதேசங்களுக்குப் போடக்கூடிய வசதியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் பெருத்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக நேரிடும். ஆகவே கண்டிப்பாக இதிலிருந்து அந்தப் பதத்தையே நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுதே பலயிடங்களில் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னதாகக் குளம் ஏதாவது தூர்ந்துபோய், மீண்டும் அதனை இப்பொழுது புதுப்பிப்பதாக இருந்தாலும்கூட, அந்த ஜில்லாக் கலெக்டர், அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் அந்தக் குளத்தைச் செப்பணி ஆகும் தொகையில் ஒரு பங்கு கொடுத்தால்தான் அதனை செப்பணிடுவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

Unofficially they are collecting it even now. They say: ‘If you pay contribution, then we are prepared to undertake the scheme.

“இன்றைக்கு இந்த மசோதா இல்லாதபோதே மக்களிடம் கெஞ்சிக் கேட்டாவது அதிகாரிகள் செலவாகும் தொகையில் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் ஒரு பங்கு வரியைப்போல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் சட்டம் வந்தவுடன் அங்குள்ள மக்களைக் கட்டாயப் படுத்தி இந்த அபிவிருத்தி வரியை வசூல் செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பம் உண்டாகிவிடும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவேதான் நான் அந்த ஷரத்திலுள்ள “or alteration” என்ற வார்த்தையை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு ‘including the installation by them of a pumping set,’ என்று அதே ஷரத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பம்புசெட்டை உபயோகப்படுத்தினாலும்கூட அவற்றிக்கு அபிவிருத்தி வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த எந்த இடத்தில் இதுவரையில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் பம்புசெட்டுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுதுதான் அந்த மாதிரியான ஒரு திட்டம் உத்

10th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

தேசத்தில் இருக்கிறது. நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை பம்பு செட்டின் மூலம் மேலே எடுத்துக்கொண்டுபோய் தேக்கிவைத்திருந்து பிறகு பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்தும்படி செய்ய திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை எதிர்பார்த்துத்தான் இந்த மசோதாவிலேயே இந்தப் பதத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்களோ என்றுகூட நான் எண்ணுகிறேன். அப்படியானால் இது மிகவும் ஆபத்தானது. ஏனென்று கேட்டால் இந்தத் திட்டத்தினால் மிகக் குறைந்த அளவே பலன் ஏற்பட முடியும். ஆனால் வரி போடும்பொழுது மாத்திரம் பவானிசாகர் பிரதேசத்தில் என்ன கணக்கு போட்டார்களோ அதே கணக்குப்படி இங்கும் வரி வசூலிக்க வசதி ஏற்பட்டுவிடும். அதுவும் இந்தப் பதத்தினால் பாதிக்கப்படப் போகிறவர்கள் பெரும்பாலும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவாசிகளாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆகவே தென்னாற்காடு ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் இந்தப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினராக இருந்தாலும் சரி கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் இந்தப் பதத்தைச் சட்டத்திலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்றிருந்ததத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நேற்றைய தினம் இந்த மசோதாவில் பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவைப் பார்க்கிறபோது சர்க்கார் தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு வியாபாரம் பண்ணைப் பார்க்கிறார்கள் என்றே தோன்றுகிறது என்று சொன்னார்கள். அது முற்றிலும் உண்மை என்ற முடிவுக்கே நானும் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் சர்க்கார் வியாபார மனப் பாண்மையை விட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தோடு இந்த ஷரத்திலுள்ள *including the installation by them of a pumping set,*’ என்றிருப்பதை நீக்கிவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் இருபத்தையாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் அதிகம் செலவாகிற திட்டங்கள் உள்ள பிரதேசங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படும் என்று இருக்கிறதை, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான தொகையுள்ள நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றும் இடத்திற்கு மாத்திரம் வரி போடும் படி திருத்த வேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு உள்ள அந்த இருபத்தையாயிரம் என்ற அளவை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற அவர்களது கோரிக்கை மிகவும் நியாயமானதாகும். அத்துக்கு சர்க்கார் கொடுத்த பதிலைக் கேட்பொழுது தான் எனக்கு மிகுந்த ஆச்சர்யமாக இருந்தது. இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்திவிட்டால் அப்புறம் சர்க்கார் அந்தத் தொகைக்கும் குறைவாய் செலவாகும் திட்டங்களையே எடுத்து நடத்தாமல் போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். இது ரொம்பவும் தப்பு. இது கேடும் நல சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். கேடும் நல சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்கள் மக்களுடைய கேடும் நலனில் அக்கறை கொண்டு எந்தத் திட்டத்தையும் எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென தவிர, ‘அந்தத் திட்டத்தினால் சர்க்காருக்கு லாபம் கிடைக்கும், அந்தப் பிரதேசங்களில் அபிவிருத்தி வரி போட்டு செலவிடப் பணத்தை வரியாக வாங்கிவிட முடியுமா’ என்றெல்லாம் பார்ப்பது ரொம்பவும் வருந்த வேண்டிய விஷயமாகும். கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த பதிலைப் பார்த்தால், இனி எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், அந்தத் திட்டத்திற்குச் செலவாகும் மொத்த பணத்தில் ஒரு பகுதியையாவது அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் கொடுத்தாலொழிய அந்தத் திட்டத்தையே தேச நலனை உத்தேசித்து எடுத்து நடத்த மாட்டார்கள் போலத் தோன்றுகிறது. அதனால் தான் இப்படி முடிவு கட்டிப் பேசுகின்றார் என்ற எண்ணத்திற்கு வர வேண்டியிருக்கிறது.

“பிறகு 1947-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 1-ந் தேதிக்குப் பிறகு என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவற்றினால் நன்மை அடைகிற அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் இந்த அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதை நீக்கி இனிமேல் எந்தெந்த இடங்களில் புதிய திட்டங்கள் போடப்

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th February 1955]

பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றனவோ அங்கங்கேயுள்ள விவசாயிகள் இந்த வரியைக் கட்டுவேண்டுமென்று சொல்வதே நியாயமாகும். ஏனென்றால் 1947-ம் வருஷம் ஜனவரிக்குப் பின்னர் என்று சொல்வதில் சில சங்கடங்கள் வரும். அதே நிலம் அதே நபரிடம் இன்றைக்கு இருக்காமல் இருக்கலாம். அதோடு அன்றைக்கு இருந்த விலைவாசி வேறு. இன்றைக்கு ஒரேயடியாகச் சரிந்து கொண்டிருக்கும் விலைபொருள்களின் விலை வாசி வேறு. அன்றைக்கு இருந்த சூழ் நிலையே இன்றைக்கும் இருக்கிற தென்று சொல்ல முடியாது. ஆகையால் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதிக்குப் பிறகு கட்டப்படும் திட்டங்களுள்ள பிரதேசங்களுக்கே வரி விதிக்கப்படும் என்று சட்டத்தில் போடுவதே நியாயமாகும். இதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிறகு விவசாயம் நடந்தாலும் நடக்காவிட்டாலும் இந்த லெவியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய பதமானது மிகவும் ஆபத்தானதாகும். இதனால் மிகச் சாதாரண விவசாயிகள்கூட பாதிக்கப் படுவார்கள். சாதாரணமாக பத்து ஏக்கராவுள்ள விவசாயிகள் எந்தப் பகுதிகளிலும் பெரிய நிலப்பிரபுக்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு அவனால் தன் குடும்பத்தையே நடத்த முடியாது. ஆனால் பத்து ஏக்கரம் உள்ளவர்கள் கூட இன்றைக்கு 150 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டிவருகிறார்கள். அவர்களும் இந்த வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. பணம் படைத்தவர்களுக்கு இந்த வரியைக் கட்டுவதில் எந்தவிதமான சிரமும் இருக்காது. அவர்கள் மொத்தமாக ரிபேட்டைக் கழித்துவிட்டுக்கூட கட்டிவிட முடியும். ஏற்கெனவேயே சாதாரண விவசாயிகள் தண்ணீர் வரியைக்கூடக் கட்டமுடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் எந்த எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாமல் இருக்கிறது. கெட்ட எண்ணத்தோடு கொண்வரவில்லையென்றாலும் பத்து ஏக்கராவுக்கு உட்பட்டவர்களுக்காவது இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்கிற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, ஏழை எளிய விவசாயிகள் இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படாமல், இருக்க நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-30
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I am intervening in this debate not by way of replying to certain points but because there seems to be a mistaken impression at least among the Members of the Communist Party (Sri M. Kalyanasundaram : Deliberate misrepresentation!) and, as it is put by the hon. Deputy Leader of the Opposition, a deliberate misrepresentation with reference to this Bill. The basis of this Bill arises out of our acceptance of a planned development programme for our country. We have now agreed that we should plan and develop our entire country not only in one sector but in all sectors. And agriculture is a very important sector and in agriculture irrigational projects form a most important work which we have to carry out. In this planning, we must not only take into consideration the attempt at increased production but also the question of ploughing back that increased production for further developmental works. That is the very essence of planning. Therefore, if we make a certain development so that there may be increased production, it is not enough if we allow it to be absorbed for immediate consumption by increasing the standard of living to the level of the increased production. Then it would mean that there would not be resources sufficient enough to plough back for further development. So we have to take into account, what should be allowed for immediate absorption in consumer goods and what should be ploughed back for further

10th February 1955] [Sri C. Subramaniam]

development. That is the very essence of planning in whatever country it may be. Therefore, if we accept this theory of planned development even in the agricultural sector, when there is an increased production, we have to take a decision whether we should allow that entire increased production for the immediate absorption by the various persons concerned or shall we get something for the purpose of enlarging further developmental activities. Sir, after very great consideration, the Planning Commission came to the conclusion that with reference to these irrigation projects, the entire increase in production should not be allowed to be consumed immediately but a portion of it should be got back for the purpose of further development of the country. That is the basis of this Bill and that is why we have taken into account the increased production which is likely to accrue out of a certain work and out of that, we do not take the entire thing because the standard of living has also got to be increased and the present generation cannot be asked to sacrifice in entirety for the sake of posterity. Therefore, they should get some immediate benefit and we leave a share to be enjoyed by them and take a portion of it from them so that it may be available for further developmental works. If that is understood, then hon. Members would not accuse the Government that we are trying to make a business out of these irrigation works. It is not so. I am sure that hon. Members, who believe in planning and that too in centralized planning, will appreciate this point better than anybody else. But unfortunately, they do not want to understand it, and even if they understand it, they do not want to say that it is a correct thing. I know their attitude. I would therefore, appeal to hon. Members not to be misled in this matter. It is not as if the Government are taking away this contribution for the private expenditure of Ministers or other hon. Members or anybody else. It is for the purpose of national development that we are levying this betterment contribution. If we want to make further development, it would be necessary for the present generation to make some sacrifice. If we are prepared to make some sacrifice so that whatever we get immediately may not be absorbed by ourselves. We should put something for the sake of developmental works which would benefit posterity and we have to accept this sacrifice. But if we adopt an attitude that whatever we immediately earn should go to our immediate consumption, then no development is possible. Therefore, having accepted a planned development of economy for our country, whatever might be the misrepresentation which interested parties may make in this respect, we have to proceed in the path which we have chalked out for ourselves. If that is understood, I have no doubt the entire House will accept that the Bill is a very beneficial measure which will help in the further development of the country, particularly in the agricultural sector. I hope hon. Members would appreciate the basis of this Bill and not impute motives that we want to tax the poor people and poor agriculturists. After all, sacrifice will have to be made by all according to their capacity and the means available. If we leave out ten

[Sri C. Subramaniam] [10th February 1955]

acres of land from the purview of this Bill, there would hardly be anything left for the purpose of taxation and there would be no question of further development of the country. That is why we are unable to accept the cheap argument for leaving out ten acres or remitting land revenue for five or ten acres. It might be a popular thing but it is not a beneficial thing as far as the Nation is concerned."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Speaker, Sir, the time at my disposal is very short and so I shall try to be as brief as possible. The other day, we had a full discussion on this subject for a full day and yet I am sorry to state that some of the hon. Members are still groping in the dark as far as this Bill is concerned. The Hon. the Minister for Finance just now explained the objects of this Bill from the point of view of planning for the development of the country. I would explain from a layman's point of view. Hon. Member after hon. Member proceeded on the basis that this is a tax and it is a very unreasonable tax and it is a vexatious tax and so on. But I would point out that this is not a tax at all. It is not even a water tax, which is quite different. Water tax is levied for utilizing water for the cultivation of land and that tax is to be paid permanently, that is, whenever water is made available and the cultivation goes on. That is a permanent feature but this is different. This is only in the nature of a contribution which is to be paid only for a time. A certain amount is worked out as the contribution payable for certain enhanced value that the land has acquired. Therefore, the ryot who has been benefited by this enhancement in the value of his land, is called upon to pay by way of contribution as certain amount and if he can pay it in a lump sum he will get a rebate of twenty per cent. If he is not able to pay it in a lump sum, he can pay it in twenty annual instalments which will be a very small amount. Suppose the contribution is Rs. 2,000, and he wishes to pay it in 20 years. He has to pay only Rs. 100 every year.

" Now, I will give an illustration. Suppose there is a village, an insignificant village. Nobody cares for the land in the village and it may be sold for five or ten rupees an acre. But suppose a railway line is laid there and a railway station is established. The land all around that village where the new station is established, rises in value and people would be prepared to pay Rs. 100 or 200 or even Rs. 1,000 for an acre of land worth five or ten rupees an acre. So also if a college or a polytechnic is established in a particular place, the value of the land there will go up immediately. But here, where there is no amenity by way of an assured supply of water and the Government spend money for executing a project and extend the water facilities and thereby the value of the land goes up, the Government think that they are entitled to get a share of the increased value. They are not getting a full share as the Hon. the Minister for Finance has just now explained. They want only a share. The other day I used the words 'unearned increment.'

10th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

“ The Government want to have a share of that unearned increment. That is all. What is the idea behind getting this share? It is not to spend this money on other items. To use a phrase from the plantation industry, it is to plough back this money into this profession, that is, the profession of agriculture so that it could develop still further. 3-40
p.m.

“ I want hon. Members to clearly understand that this contribution has nothing to do with the tax or water rate.

“ Then I come to the question of raising the limit of Rs. 25,000 to Rs. 1,00,000. An hon. Member even suggested raising it to one crore of rupees. As the hon. Member, Sri P. G. Karuthiruman, who is a cultivator himself and a good cultivator at that, explained, having realized the difficulty and the full implications of raising this limit, that he does not want to fix any limit. So also, Dr. K. B. Menon who has also realized the full implications of this proposal does not want any limit to be fixed. In the original Bill also there was no limit fixed. But, after going very carefully into all aspects of the case, the Select Committee came to the conclusion that a limit of Rs. 25,000 would be a reasonable thing. In fact, one Member of the Select Committee was very vociferous and very insistent that this limit should be raised to Rs. 1,00,000. When the full implications of it were explained to him, he agreed at once that the limit should not be raised. It is not as if the Government are unwilling to raise the limit but they will not be in a position to undertake any other work because the financial position is such that no money will be available. Besides, there will also be no incentive for undertaking new works. This is why the Government have fixed this limit at Rs. 25,000. If the Government desire to please the hon. Members who have put forward this suggestion, they could very well do so. What is the good of it? We must look at what the country needs and it will affect the people very greatly if we raise this limit. The people are very anxious for an assured supply of water and they are willing to pay for it. But, they want to pay it in easy instalments and the Government have accordingly provided that it can be paid in twenty instalments. I, therefore, submit that it will not be good to raise this limit.

“ It was stated that by making some ordinary repairs or a little alteration this way and that way, the Government would ask for a contribution. It is not at all the intention of the Government. Explanation II to clause 3 clearly points out that in the case of all repairs of a routine nature, no contribution will be levied at all. The hon. the Deputy Leader of the Opposition said that because we used the word ‘alteration’ we might levy a betterment contribution even if we make a slight alteration. It is not so. I will give an example. Suppose there is a big project and we have taken out a canal only on the left bank of the project. If the engineers say that it is also worthwhile to take out a canal on the right bank and use the surplus waters for irrigating thousands of acres of land which had not this facility till now, what is the harm in altering

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th February 1955]

the project accordingly? So the word 'alteration' is quite appropriate. It is a very reasonable thing to supply water to areas which are not now having any supply. In this case, the alteration will not affect the people adversely but it will mean increased prosperity for the people. I do not, therefore, think that the hon. the Deputy Leader of the Opposition is right in objecting to the use of the word 'alteration'.

"Objection has also been taken to fixing the year 1947 from which onwards betterment contribution will be levied on works carried out and that this will work as a hardship on the people. We have fixed this year advisedly because from that year the public had been given ample notice that they would be called upon to pay this kind of a betterment contribution. The people had been made sufficiently aware of the fact that for works that would be taken up from the year 1947 they would have to pay this kind of a betterment contribution. This is why the year 1947 has been fixed and not any earlier year.

"Again, Sir, another hon. Member said that the Government had spent a lot of money on famine relief works in repairing existing tanks and digging new ones during the famine years and that they might also levy a contribution on these works also. With regard to this, I may say that all money spent on famine relief by way of repairs and by way of stabilising the normal existing state of things will not come in at all and if any work has been carried out which has actually increased the supply of water over and above what was normally being enjoyed, it will be quite legitimate to levy a betterment contribution and the people will also be quite prepared to make the contribution because they are having an increased supply of water. So, it is only in such cases, even though the work was carried out during the famine years, a betterment contribution will be levied. In all cases where as a matter of course or as a matter of routine repairs or maintenance, works have been carried out, whatever the money spent on them, they will not come under this levy.

"Then some hon. Members want to exempt small pattadars who are holding five acres and less. This is an extraordinary thing which they have put forth. As I have said already, the small pattadars who pay a kist from Re. 1 to Rs. 10 are nearly 80 per cent of the total number of pattadars and if we take them away from this levy, we can as well drop the Bill altogether instead of all this bother. If hon. Members look into the principle of this Bill, they will find that it is a correct one. Only the people who take the water are asked to pay this betterment contribution. Even a small pattadar who owns an acre of land or slightly more takes the water and he has to pay for it. It is a different thing if he can cultivate his land without water. But, it is not possible and cultivation cannot go on without using water. As he is also getting the water he ought to pay for it and it is quite reasonable. I do not know why some hon. Members in their anxiety to show that they are supporting the small pattadars are putting forth this argument which has no valid basis at all.

10th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

"Then another objection is in regard to charging this levy two years after the completion of the construction, expansion or alteration of the work, whether water is taken or not. Really, no good agriculturist will be sleeping over it and he will see to it that he avails himself of his water at once. But unless there is a provision like this, there will be no incentive to bring his land under cultivation as early as possible. Hon. Members may rest assured that every agriculturist will see to it that his land is brought under cultivation as quickly as possible and that this provision may prove to be a dead letter. But, such a provision being there is only good for the cultivator as it will provide him with the necessary incentive to clear his land and make it fit for cultivation.

"Some hon. Members have objected to the exemption clause also. Every democratic Government should have the power to interfere in cases where it is likely to cause hardship and exempt them from the levy. I do not know why exception has been taken to this clause.

"Coming to my Friend Sri T. C. Narayanan Nambiar, he pleaded for special concessions for Malabar. I think the same quantity of water is required for cultivation in Malabar also. Though it might be different in Malabar in regard to other things, I think that in the matter of cultivation there could not be cultivation in Malabar without water. So, water is necessary for cultivation in Malabar also.

3-50
p.m.

"By projects they have stabilized cultivation there. For instance, let us consider the Malampuzha project. Before that, cultivation depended on rainfall. If there was no rainfall, there was no cultivation. But by the project, we have brought about stability of cultivation, for there is assured supply of water. Some lands raise one crop and in other cases where they get more water, they raise more than one crop. So for having got this stabilization and this assured supply of water, I think, they must also pay.

"Let us look at the return. For all projects in Malabar, the return is below one per cent. There a very great concession is shown to them. If I had any voice then, I would have tried to get at least a return of one per cent. It is all over now.

"So, I am opposing all the amendments moved by all hon. Members. I think they will understand that if they are accepted, it will not be in the best interests of the people. I therefore request them to withdraw their amendments. I oppose all the amendments except the one by the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar which I propose to accept as it clarifies the position."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, the Hon. Minister said that the limit was considered carefully in the Select Committee. The Hon. Finance Minister while speaking on another Bill said that he gave all the concessions at the Select Committee stage and that he had nothing to give while the Bill was before the House; he also said that in future he would keep something

[Sri M. Narayana Kurup] [10th February 1955]

up his sleeves to be conceded in this House. It is only under the assumption that Government may have something to concede that we have put forward these amendments."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 3, for the words "of any land", substitute the words "owning more than ten standard acres of land."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 4, omit the words "or alteration."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In lines 5 and 6, omit the brackets and words " (including the installation by them of a pumping set) '"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 4, after the word "construction", insert the word "or."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Omit the words "whether after the commencement of this Act, or . . . 1947."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 6, for the words "twenty-five thousand rupees", substitute the words "two lakhs of rupees."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For the words "twenty-five thousand rupees", substitute the words "one crore of rupees."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For the words "twenty-five thousand rupees" substitute the words "five lakhs of rupees."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'After the clause and before the Explanation, insert the following proviso:—

"Provided that no landholder whose aggregate possession of lands do not exceed ten standard acres shall be liable to pay any levy under this Act."'"

The motion was put and lost.

10th February 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " twenty-five thousand ", substitute the words " one lakh " . ' "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " whether after the . . . 1st January 1947 ", substitute the words " after 1st January 1947 " . ' "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' After the clause and before the Explanation, insert the following proviso :—

" Provided that the Government shall not levy a betterment contribution from a landholder who owns less than five acres of land . " ' "

The motion was put to vote and declared lost.

A poll was demanded and the House divided as follows :—

Ayes—35.

Sri S. Swamyprakasam.
" A. Ratnam.
" M. P. Subramaniam.
" K. R. Sambandam.
" T. Shunmugam.
" A. Veloo.
" K. B. Menon.
" M. Narayana Kurup.
" K. T. Sridharan.
" S. S. Kolkebil.
" K. R. Nallasivam.
" M. Palaniyandi.
" K. Moidu.
" Mookiah Thevar.
" C. Velukkan.
" M. Kalyanasundram.
" K. P. Gopalan.
" T. C. Narayanan Nambiar.

Sri C. Kandswamy.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" V. Madanagopal.
" P. K. Gopalakrishnan.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramaswamy.
" T. S. Ardhanari.
" P. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palanisami.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" R. P. Krishnan.
" P. Chokkalingam.

4 p.m.

Noes—59.

The Hon. Sri C. Subramaniam
(Minister).
The Hon. Sri A. B. Shetty (Minister).
The Hon. Sri M. A. Manickavelu
Naicker (Minister).
Sri K. Rajaram Naidu.
" B. Bhakthavalsalam Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" P. K. Thirumurthi.
" S. R. Arumugam.
" P. G. Manickam.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" M. R. Ramachandran.
" O. Venkatasubba Reddi.
" T. P. Elumalai.
" V. K. Ramaswami Mudaliar.
" S. Panchaksharam.
" H. M. Jagannatham.
" A. K. Masilamani Chettiar.

Sri K. G. Munuswamy Gounder,
" R. Thangavelu.
" A. Ramachandra Reddiar.
" M. P. Periyasami.
" A. Sambasivam.
" T. M. Kaliannan.
The Hon. Sri S. S. Ramaswami
Padayachi (Minister).
Sri V. S. Chinnasamy Naidu.
" V. S. Sivaprakasam.
" V. Muthu.
" V. Chinnayya.
" A. Ramaswamy Thevar.
" O. Chengam Pillay.
" L. Anandan.
" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnasamy Ayyangar.
" G. Govindan.

[10th February 1955]

Noes—59—cont.

Sri AR. A. RM. Chettiar.	Chockalingam	Sri K. H. Bomman.
„ Jayarama Reddier.		„ N. C. Ramasamy Kander.
„ M. Kandaswami Padayachi.		„ G. Samia Koorayar.
„ P. Chellathurai.		„ N. Gopala Menon.
„ S. Chellapandian.		„ V. R. Nagarajan.
„ P. Urkavalan.		„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ T. Ganapathi.		„ K. Aranganathan.
„ A. Vaikuntan.		„ M. Venugopala Gounder.
„ V. Arummuam.		„ A. Appu.
„ P. Selvaraj.		„ T. Manavalan.
„ M. Chinnathambi Thevar.		„ S. Radhakrishnan.
„ K. P. Kuttakrishnan Nair.		„ M. Chadayan.

Ayes—35; Noes—59; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

The amendment moved by Sri K. Madhavan Nambiar was put and lost.

The amendment moved by Sri R. Krishnan was put and lost.

The amendment moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment moved by Sri K. T. Raju was put and lost.

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri C. Kandasamy was put and lost.

The amendment moved by Sri S. Ramalingam was put and lost.

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was put and lost.

The two amendments moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar were put one after the other and lost.

The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was put and carried.

The clause as amended was put and carried.

**VI.—ONE-HOUR DEBATE *RE* RETRENCHMENT OF WORKERS
AT NEYVELI PROJECT.**4-12
P.M.

MR. SPEAKER :—“ Now we shall take up the one-hour debate. I will allow fifteen minutes for Sri M. Kalyanasundaram, five minutes for the other Members who wish to speak and fifteen minutes for the Hon. Minister to reply.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Speaker, My motion is to rise a discussion on an urgent matter of administration, viz., the large-scale retrenchment made at Neyveli Project which has led to a strike.

“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட்டில் கொஞ்ச காலமாக ஆட்குறைப்பு, வேலை நிறுத்தம் ஆகியவைகள் நடப்பதாக செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள்